

BUDAPEST, 1935. MÁJ.—JÚN. XIII. ÉVFOLYAM, 9—10. SZ.

IFJU ÉVEK

KERESZTREJTVÉNY.

(Beküldte: Hursan P.)

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12
13						■	14					
15					■	16	■	17				
18				■	19		20	■	21			
22			■	23				24	■	25		
26		■	27						28	■	29	
	■	30										■
31	32	■	33							■	34	
35		36	■	37					■	38		
39			40	■	41			■	42			
43				44	■		■	45				
46					47	■	48					
49												

„Vizszintest—függőlegest egyszerre.”

1—1. Első uralkodóink egyike. 13—2. Elő.
 14—32. Kelet-indiai város. 15—3. Muzsikál.
 16—30. Hitehagyottak. 17—36. Orosz-jiddis író.
 18—4. Névelővel — ereken folyik. 19—27. F. E. V.
 21—40. Ilyen megjegyzés is van. (Ford.)
 22—5. Igekötő. 23—23. Játék. (Fonet.)
 25—44. V. O. D. 26—6. Mássalhangzó. (Fon.)
 27—19. Válaszolom. 29—47. Háziállat. 31—7.

Igekötő. (Ford.) 33—20. Arad vmi község.
 34—48. Vissza: kicsinyítő képző. 35—8. Ülőhely.
 (Ford.) 37—24. Watson. 38—45. Így, latinul.
 (Ford.) 39—9. A levél. 41—28. Tisztít.
 42—42. Az újság. 43—10. Állat és átkelő.
 45—38. Quo — magyarul. 46—11. Polluxra mondom — latinul rövidítve.
 48—34. Papi teendőket végző vándortanító. (Ford.)
 49—12. II. Fülöp (Kr. e. 332—336.).

IFJÚ ÉVEK

BUDAPEST, 1935. MÁJUS—JÚNIUS.

XIII. ÉVFOLYAM, 9—10. SZÁM.

KONFIRMÁNDUSOK ÉS KONFIRMÁTUSOK!

Az Ifjú Évek olvasói közül sok kerül az idén konfirmációra. Üdvözlőik sorában mi is szeretettel köszöntjük őket nagy ünnepükön, s ebben a „mi”-ben bennevannak az olvasók is. Testvéri közösség vagyunk: Ifjú Évek írói és olvasói. Mindnyájunké az ünnepi érzés, a nemes öröm, amely az idei konfirmáción jut részül testvéreinknek.

De a konfirmáció nemcsak ezért dolga mindnyájunknak. Nemcsak közvetve, testvéri együttérzésből fontos számunkra. Valamennyien közvetlenül vagyunk érdekelve benne. A konfirmáció ugyanis két csoportba osztja az Egyház tagjait. Vannak az Egyháznak konfirmándusai és vannak konfirmátusai. Csak 11 éves vagy még? Akkor is ott vagy a konfirmándusok soraiban! Régen volt, hogy konfirmáltál? Akkor is úgy kell viselkednek, mint aki a konfirmátusok hatalmas seregéhez tartozol! A közbeszéd azokat mondja konfirmándusoknak, akik éppen előtte állanak a konfirmációnak. Valójában mindenki az, aki még nem erősítette meg saját maga a keresztszülei által tett hitvallást. Velük szemben konfirmátusok mindazok, akik nyilvánosan vallást tettek hitükről a gyülekezet előtt és már résztvettek az úrvacsorában.

Mi az egyik sereg dolga, és mi a másiké? Mind a kettőé egyformán és elsősorban az, hogy ne tekintsék a konfirmációt egyetlenegy nap ünnepi eseményének. Nem lehetünk olyan messze tőle, akár innen, akár túl, hogy figyelmen kívül lehetne hagyni.

Konfirmándusok! Várjátok türelemmel és alázatosan azt az időt, amikor befogad titeket felnőttek a gyülekezet! Várjátok nagy reménységgel az engedélyt, hogy szabad már vennetek az úrvacsorában Jézus Krisztus testét és vérét! Készüljete az úrvacsorai szent közösségre szüntelenül! Nem lesz elég az utolsó napon készülődni. S addig abban kell magatokat gyakorolnotok, hogy meghalljátok Isten igéjéből bűneitek bocsánatát. A konfirmándus-idő próbaidő: meg tudjátok-e hallani az Igét? Tudtok-e örülni annak a kegyelemnek, hogy a keresztségben új életbe plántált titeket az Úr?

Ti pedig, konfirmátusok, sohase feledjétek, hogy a konfirmáció csak kezdet. A készülődés reá, a káté tanulása azt a látszatot keltheti, hogy befejezése valaminek. Nem az, hanem kezdet, elindulás. Nekilendülés a felelős és teljes

keresztvény életnek. (Ezért közömbös, hogy tavaly vagy sok év előtt konfirmáltál-e.) Életemek szakadatlan számadás Jézus Krisztus előtt.

Az idén konfirmálók sorai mögött ott állunk mindannyian az Úr oltára előtt. Velük együtt valljuk, hogy mindenünk Isten ajándéka: életünk: hitünk, az Egyházhoz való hűségünk... Konfirmándusok, konfirmálók és konfirmátusok, mind-mind az Úréi vagyunk.

Dr. Súlyom Jenő.

Gyermekek a kövek között

PIROSKA.

evásároltunk az újhuta
„Hangya”-szövetkezetben,
hogy kis háztartásunk fel-
szerelését kiegészítsük. Jó
ismerősök voltunk már
itt, ide jártunk ebédelni
is. Szép, rendes, hűvös,
tisztá étkezőterem, hol összegyűlnek a
nyaralóvendégek: pestiek, kecskemétiak,
miskolciak, kik itt pihenik ki az esz-
tendő fáradalmait. Ha egész idegenül
cseppennek is ide, nem állnak itt ta-
nácstalanul. A község jegyzője egy-
öntetűen szabályozza a szobák, kiszol-
gálás, fuvarozás árát. Nála jelentik be
a helybeliek a kiadó szobáikat, hozzá
fordulhatnak a nyaralók elhelyezésért.
A tanító is megteszi a magáét a köz-

8. Zsoltár 2, 4.

Máj. 23.

Sugárzó ragyogással teszi meg útját a
nap az égen. Estefelé vörösre festi a nyugati
égboltot. Mint izzó golyó merül el a láthatár
mögött. Kezdődik a csillagok ideje. Egyik
csillag a másik után tűnik elő. Ki tudná meg-
számálni őket? Minél erősebben nézzük az
 eget, annál többet látunk. Az utolsót távcsö-
vekkel se tudjuk felfedezni. — Uram! felséges
a Te neved! Csodálatosak a Te műveid!

Ének: 2.

ségre nézve oly áldásos idegenforga-
lom fejlesztése érdekében. A falu fel-
tűnően sok, lépten-nyomon csoportokba-
verődő, zshivajgó, játszó gyermeke kö-
zül első pillanatra megismeri az idegen
is az iskolást, az, amelyik szépen moso-
lyogva magyarul köszön a nyaralónak!
Az már hallott arról a tanító úrtól, hogy
a vendéget meg kell becsülni, ez havi
30—40 P-t jelent, egész kis vagyont a
szegény mészégetőcsalád számára. És
megismerni az iskolát végzett gyerme-
ket is, mint Gusztit, Gyulát, kik már a
saját lábukon állnak, saját kenyerükön
élnek, de még az anyjuknak is adnak
kicsiny kerestetükből. Ezek közé a gyer-
mekek közé tartozik Piroska is, a
„Hangya”-nak a kis kifutólánya. Hoz-
zánk akkor jött először, mikor a na-
gyobb csomagunkat hazahozta. Fel-
tűnő volt meggondolt, komoly modora,
csendes hangja, szelíd, szomorú barna
szeme. Jól esett hallgatnunk zamatos,
szép, tiszta magyarságát. Szép magyar
kiejtésén azonnal megéreztük, hogy
nem helybeli. Beszédbe elegyedünk
vele, első kérdésünk az volt, hová való.
„Diósgyőri”, felelte, de neki el kellett
jönnie szolgálni, mert négy kis testvére
van s az apjának nincs munkája. Ér-
tettük már, miért olyan komoly, szo-

65. Zsoltár 10.

Máj. 24.

Láttad már a finom kis bárányfelhőket az égen? Hogy sietnek! Honnan? Hová? A nap-sugár által felmelegített földből felszállt a pára, felhővé lett. A szél társainak seregéhez viszi, majd elfödik előttünk az eget és csepe-regni kezd az eső. „Rossz idő van!” mondja a városi ember. A falusi viszont örül az áldást-hozó esőnek. Az időjárás irányítását Ister tartotta fenn magának, hiába panaszkodunk a rossz időjárás miatt. És Isten még nem hibázott!

Ének: 516.

morkás a tekintete. Hamarosan még jobban feltárult előttünk ennek a szegény, nyomorgó családnak a sorsa. Elmondta Piroska, hogy nagyon szomorú az ő édesanyja. Nagyon bánkódik, hogy ilyen rosszra fordult a sorsuk. Ha már végképpen nekikeseredik, az édesapja kis batyuba köt egy kis kenyeret s megy, megy, míg csak oda nem ér egy roskadozó, düledező épületsoporthoz. Répáshuta közelében. Meglepődve nézünk össze! Hiszen ezt az embert mi már ismerjük is! Egyik sétánk alkalmával ott találtuk a Tebe-erdőóri lakás mellett pusztuló üveghuta előtt, amint ott ült egy kihalt ház korhadozó ajtajában. Ő mondta el nekünk, hogy szeret itt üldögélni, ahol 27 éves koráig olyan megelégedetten élt. Akkor még volt munkája, jól jövedelmezett az ipar! Üvegfúvó volt. Üveganyagot bőven ontottak a hegyek. Itt éldegélt sok munkáscsalád, az egyenlően épített, egyszerű, de tiszta, rendes munkásházakban s itt élt az üveghuta jómódú tulajdonosa is szép, emeletes otthonában. Elvezetett ez a szegény lézengő az elhagyatott temetőbe is. Csendes kis kö-

rülkerített kert. Csak a természet keréskedik benne. Az örök nyugalmat adó hantokon páfrány, borostyán, mint az erdő bármely más helyén. Néhány apró, roskadozó fakereszt, egyetlen kőből-faragott nagyobb sírkő. Emberünk megmutatja az apja sírját s rámutat a kőkeresztre: ez az úr családjáé. Ő maga, ki tudja, hová lett! Az üveganyag lassan elfogyott s így pusztult el a huta s vele együtt sok derék munkáscsalád. Hallottuk mi már ezt a szomorú történetet is más változatban. Őhuta, Újhuta, Répáshuta, mint nevük is mutatja, szintén üveghuták voltak s csak ezek pusztulásakor fanyalodott a nép favágásra, szén- és mészégetésre.

Szomorúan hallgattuk fásult beszédét. Olyan vígasztalan egykedvűséggel mondta, mondogatta sorsának egyre vígasztalanabb fordulatait, látszott rajta, hogy már nagyon sokszor gondolta végig s mondta el mindezt. De látszott az is, hogy már régen beletörődött a változhatatlanba. Igyekezünk bele egy kis lelket önteni. Majd lesz még másként is, majd csak akad neki

93. Zsoltár 3—4.

Máj. 25.

Fekete felhők borulnak reánk, a nappal éjtszakává lesz, hatalmas viharok zúgnak, mintha mindent el akarnának söpörni. Tüzes villámok nyomán félelmetes mennydörgés támad. Megnyílnak az ég csatornái, ömlik a zápor és jég szemek pattognak ablakunkon. A folyókká dagadt patakok fákat tépnek ki, sziklákat gördítenek tova és tajtékozva ostromolják a házak falait. Jaj annak, aki nem tud elmenekülni. De nézd, a nap áttör a sötét fellegeken és ott ragyog az égen a szivárvány. Él még az Isten és megemlékezik az ő szövet-ségéről.

Ének: 529.

is munkája. Hálásan hallgatta, de szomorúan legyintett! Azért ment ő is be Diósgyőrbe, remélte, hogy a vasgyárban, vagy a papírgyárban számára is akad valami kis kereset. Volt is közben munkás is, de most megint munka nélkül van. Még jó, hogy a lánya már nagy, az szolgál és hoz haza hónap elején egy kis pénzt, abból tengődik a család. Nem is sejtettük, hogy ez a családjának kenyeret, igaz, fekete, de mégis éltető kenyeret kereső „nagy lány” Piroska, a mi komolyszemű csendes kis kifutó Piroskánk.

Lehangoltan mentünk ekkor tovább, szomorúan néztünk fel a rozsdásodó, pusztuló bádogg-Krisztusra is. Pedig ez volt az egyetlen pont, amire bizonyos elégedett büszkeséggel mutatott a sze-

gény munkanélküli: „Ezt mi állítottuk, mikor még itt éltünk! Minden jobb sorban lévő munkás adott hozzá valamit. Gondoltuk, ha már templomunk nincs is a telepen, de legyen Krisztusunk!” — Megkapott ennek az elesett embernek az áhítata. Értettük is már, miért jár ide a szegény boldogtalan. Krisztusnak, az ő Krisztusának akarja elpanaszolni néma szájjal, hallgatagon az ő nagy bánatát. Itt tud csak szíve szerint imádkozni most, a bajában, ahol boldogan is oly sokszor fohászkodott a Megváltóhoz.

Arra eszmélek, hogy bizakodva mondogatom magamban: „S ha van Isten mennyországban, nem imádkozik hiában!”

Zt.

Uj csataképek

(Befejező közlemény.)

AZ ÖSSZEOMLÁS.

A 12. Isonzó-csata után az olasz fronton egészen Piaveig előrenyomult osztrák-magyar hadsereg csakhamar bomladozni kezdett. A technikai felszerelés nyomorúságos volt. Voltak olyan ütegek, amelyeknél csupán egy ló

volt használható állapotban. Az orosz fogságból hazatért és újra besorozott katonák lelkét megmetyelyste a bolsevizmus. A bomlás jelei közé sorolhatjuk még a pöttestek legénységének zendüléseit, a zilált belpolitikai viszonyokat, a pacifisták, szocialisták, nemzetiségek mozgalmait s nem utolsó sorban a legfelsőbb hadvezetés fejetlenségét. Ilyen helyzetben kezdődött meg az utolsó támadó hadjárat, a Piave-csata. A hadicél az volt, hogy az olasz haderőt kettős áttöréssel és átkarolással tönkretessék és megsemmisítsék, azonban a front egyetlen pontján sem rendelkeztek az áttöréshez szükséges túlerővel. A csata jún. 13-án kezdődött irtózatossá

139. Zsoltár 14.

Máj. 26.

Isten cselekedetei és művei csodálatosak. Saját életed is csoda. Egyetlen szem, vagy fül a csodák seregét rejtegeti. De mennyivel csodálatosabb a lélek élete! Milyen hatalmas a Teremtő, aki így alkotott mindent!

Ének: 10.

Jób 10, 12.

Máj. 27.

Istennek köszönhetem életemet. A fejlődő gyermek életét mennyi betegség támadja és veszélyezteti! Tekints a temetőkből lévő gyermeksírokra és gondolj Arra, Aki életedet mindeddig megtartotta!

Ének: 11.

előkészülettel. A 6. hadsereg és az ú. n. Isonzó-hadsereg részei átjutottak ugyan a Piavén, de az olaszok meglepetése árulás folytán nem sikerült. (Sokat sutogtak arról, hogy Zita királynő lett volna az áruló; az árulást átszökött cseh tisztek követték el.) Jún. 20-án a támadás megakadása miatt visszarendelték a folyón átjutott csapatokat, de akkor már késő volt. A megáradt folyó és az olasz tűz közé került csapatok borzalmas sorsra jutottak. Ezután már az olasz-francia-angol haderők támadnak s szakadatlanul tért nyerne. Okt. 29-én 70 km-nyi ívben áttörték a monarchia csatavonalát, nov. 1-én a 11. hadsereg arcvonalát is áttörték. Nov. 2-án megjelent a magyar kormány fegyverletélteli rendelete, nov. 4-én d. u. 3 órakor az olasz fronton vége lett a háborúnak.

A nyugati fronton ugyanolyan gyorsan következett be az összeomlás. A németek óriási erőfeszítéseket tettek az utolsó áttörési kísérletre. Az 1918. év első felében állandóan ostromolták az ántánt arcvonalát, de sikertelenül. Mikor azután júl. 18-án az utolsó Marne melléki támadás összeomlása után az Aisne folyóhoz kellett visszavonulniok, kétségtelessé vált, hogy a háborút elvesztették. Az eresztékükben recsegő német hadseregek lépésről-lépésre hát-

rálni kezdtek az amerikai friss csapatokkal megerősített, óriási technikai fölényben lévő ántánt seregek elől, amelyeket minden szünet nélkül, szakadatlanul támadásra hajszolt Foch marsall, az ántánt főhadvezére. Okt. 5-én megkezdődtek a béketárgyalások, november első hetében Bajorországban és Berlinben kitört a forradalom, a császár lemondott, kikiáltották a köztársaságot, nov. 11-én déli 12 órakor megszűnt az ellenségeskedés s nov. 23-án rálépett az első színes csapat Németország földjére.

A háború folyamán a harcban álló felek 60 millió embert mozgósítottak. Ezek közül meghalt 10 millió, megsebesült 20 millió. De ha hozzászámítjuk a születések csökkenéséből előállott veszteséget, akkor azt mondhatjuk, hogy a világháború Európa népességében kb. 30 milliónyi veszteséget okozott. Nemcsak a véráldozat, hanem az anyagi áldozat is óriási volt. Kb. 80 milliárd font sterlingbe került a háború. (1600 milliárd pengő.)

S hogy nekünk, magyaroknak, mibe került, arról nem is kell beszélni. Arra mindig gondolni kell.

K. A.

János 3, 6.

Máj. 28.

A gyermekek ártatlanságáról szoktak beszélni. Pedig a gyermekben is megvan az önfejlőség, az önzés, az irigység és mindenek előtt a hazugságra való hajlam. A gyermek tud hazudni, ha senkitől se látta volna is. Ez a bennünk rejtőzködő ös-bűn, az eredeti bűn. Ez a testtől született természet. — Uram, szabadíts meg engem önmagamtól és teremts bennem lélek szerint való új embert!

Ének: 35.

Mit szól hozzám a Biblia?

MI TÖRTÉNT?

Oroszország és Franciaország katonai szövetséget kötöttek Németország ellen. Ebben a szövetségben az a gondolkodásra készítő mozzanat, hogy Franciaország bármikor kész Európára zúdítani az istentelen, keresztény-üldöző Szovjet seregeit.

A nyár elején a dunai hatalmak konferenciára gyülekeznek össze, hogy újabb fájdalomcsillapító injekciót adjanak be a Trianonban halálos betegé tett Dunamedencének.

Anglia fényes külsőségek között ünnepelte 25 esztendeje bölcsen uralkodó királyát. Kevesen tudják, hogy V. György király 1881 óta minden napot csendes órával: bibliaolvasással és imádkozással kezd.

Mindenfelől földrengéseket jelez a szeizmograf és szörnyű katasztrófákról adnak hírt az újságok. Japánban 55 ezer áldozata van a földrengésnek.

Oroszországi hírek: Újabb, erőteljes propaganda indul meg Isten ellen. Az istentelenség agitátorainak iskolája élére Gorkij Maximot, a műveiből nálunk is ismert híres író neveztek ki. Náluk mindezt így nevezik: hódít a felvilágosodás. Vajjon mit mondanak arra, hogy Sztalin két hónap alatt 25 ezer embert száműzött Szibériába? És minek nevezik a cseka kínai hóhérainak sorozatos rémtetteit?

Közeledik a konfirmáció napja. Itt is, ott is kisebb-nagyobb gyermekregek áhitatos lélekkel készülnek az első úrvacsorára.

MIT MOND A VILÁG?

Ki csodálkozik ezen? Hiszen a háborúban minden szabad. A világ-háborúban kegyetlen bennszülöttek harcoltak francia zsoldban a németek ellen. És azt is mondják: ez a szövetség a béke ügyét szolgálja! Mi csak egyetlen béke-szövetséget ismerünk.

Ha már az igazi gyógyulás egyre késik: örülhetünk ennek a konferenciának is. Akkor lenne teljes az örömmünk, ha megvalósulna Jézus főpapi imádságának ez a sora:

Mit mondasz erre? Azt, hogy könnyű néki Isten dolgával törődni, hálásnak lenni, hiszen Isten királlyá tette őt?! A dolog azonban úgy van, hogy hívő embernek a királyi sors jelentéktelen nyereség s a koldus sors jelentéktelen veszteség az igazi nagy ajándékhoz képest.

Hiába minden emberi kérdés: egyetlen úr van csak a világon. Szemöldöke „ronthat s teremthet száz világot”. De mi nem félünk, mert az ég és föld Ura nekünk Atyánk.

Érdekes és különös, mennyire gyűlöli a világ Jézus Krisztus evangéliumát. Kajafástól Nérón, Diokleciánon keresztül Sztalinig hányan és hányan voltak, akik el akarták törölni a keresztényiséget a föld színéről. Nevetséges, meddő, sikertelen minden erőfeszítés. Az evangélium hódít. Hódít még Oroszországban is. Minél jobban üldözik, annál diadalmasabban.

Nagyon sokan csak azt mondják a konfirmációra, hogy az egy régi szép szokás. Nekünk örvendetes és biztató tény: évről-évre újabb ezrekkel szaporodik Krisztus hitvalló serege.

MIT SZÓL HOZZÁ A BIBLIA?

(Olvassátok el!)

Jer. 31,
31—34.

Ján. 17, 17.

32. zsolt. 1—2.
Ef. 2, 8—9.

46. zsolt. 1—4.

Jol. 17, 14.

Mt. 10, 32—33.

Nézz körül a világban: mindenfelé a szeretetlenség, önzés, gyűlölet, megnem-értés jeleit látod. Lehet, hogy új háború, lehet, hogy új forradalom küszöbén állunk.

Természetes ez? Olyan óriási válsz falak emelkednek nemzetek, társadalmi osztályok, emberek között, hogy természetesnek kellene mondanod — ha nem lenne pünkösd.

Csel. 2, 1—12.

Már csak 1—2 hét, és vége az iskolaévnnek. Számot kell adnod az esztendőről, vajjon nem hiába pazaroltak-e rád 10 hónapon keresztül annyi szeretetet, fáradságot, gondoskodást?!

Ha sikerültek a vizsgáid, mindenki azt fogja mondani: boldog vagy, előtted van a szép, gondtalan vakáció. Én azt mondom: vigyázz, te az örökélet diákja vagy, soha el ne feledd az utolsó nagy vizsgát.

Fil. 3, 12—14.

Keken András.

Herman Ottó születésének százéves évfordulójára

Herman Ottó Magyarország egyik legjobb fia, a magyar kultúra lángszavú, evangélikus vallású apostola, 1835 június 28-án született Breznóbányán. Szepességi szász család sarja volt. hétéves koráig egy szót sem tudott ma-

gyarul, mégis származása, német neve ellenére is minden ízében magyar lélek volt, a leghívebb, legértékesebb lelkek egyike, melyekkel a jó sors hazánkat megajándékozta. Hosszú és mindvégig küzdelmes életének minden mozzanata, a jóért, szépért és igazért hevülő lelkének minden megnyilatkozása, törhetetlen energiájú egyéniségének minden törekvése egy nagy eszmény, a magyar művelődés szolgálatába állította őt.

Elsősorban természetbúvár volt. Sokoldalú irodalmi munkásságának mindegyikét természettudományos gondolkodásának szelleme lengi át. A természet iránti mély szeretetet apjától, a tudós sebésztől örökölte, aki abban az

Márk 10, 14.

Máj. 29.

A gyermekeknek is szükségük van Jézus Krisztusra. A tanítványok azt gondolták, hogy a gyermekek még nem érettek arra, hogy az Őr áldását vegyék. Jézus azonban megáldja őket és azt mondja, hogy ilyeneké az Isten országa. Boldog az a gyermek, aki Jézushoz jött. Boldog az a gyermek, akit Ő áld meg!

Ének: 44.

időben élt, amikor az orvosok állattannal és növénytannal is foglalkoztak. Atyja korai, váratlan halála után Herman Ottó számára megkezdődött az élet kemény iskolája. Édesanyja hét leánygyermekkel maradt vissza, tehát nem segíthette idegenbe szakadt, nyolcadik gyermekét. A gyerekembernek kenyérkereset után kellett látnia. A hétköznapiakon kora reggeltől késő estig műhelyben görnyedt, de az ünnepnapokat a természettudományi múzeumban töltötte. Itt bővítette ismereteit. Herman Ottó tehát nem volt rendes iskolázottságú természettudós, hanem önképezte autodidakta, de az autodidakták azon törzséből, amelyből egy-egy Buffon, Petényi sarjadzott. Vasszorgalommal a névtelenség homályából küzdött fel magát országos nevű, világszerte is ismert és elismert tudóssá. Hosszú élete folyamán egész kis könyvtárat írt össze. A magyar állatvilágnak nem volt nála jobb ismerője. Megvetette a magyar zoológiai irodalom alapjait: megírta Magyarország pókfaunáját, feldolgozta a magyar vizek halait, a magyar róna és hegyvidék madarait, felfedezte a magyarság ősfoglalkozásait és megvetette a magyar néprajz (etnográfia)

.....
Márk 10, 15.

Máj. 30.

Mit tehet egy kisgyermek, hogy a mennyek országát kiérdemelje? Semmit; és azt akarja itt Jézus mondani, hogy az Isten országát nem a mi cselekedeteinkkel, munkánkkal szerezzük meg. Amint a gyermek elfogadja a szülők szeretetét, mielőtt még azt megértené és felfogná, úgy kell nekünk is a felénk nyújtott isteni kegyelmet hittel elfogadni. Ez a gyermekhit, mellyel elfogadjuk, amit Isten ad.

Ének: 353.
.....

tárgyi alapjait. Sokirányú munkásságából azonban ismét és ismét visszatért a madarak tanulmányozásához. Az ő lázas tevékenységének, a nehézségektől vissza nem riadó kitartásának köszönhető a Magyar Madártani Intézet létesülése. Ez az alkotása páratlan a maga nemében és mintaképül szolgálhat más hasonló irányú intézeteknek.

Herman Ottó önzetlen, küzdelmes élete 1914-ben nyer befejezést. Egy havas téli szürkületben, a Múzeumkörúton elüti egy társzekér. A nyolcvanéves szervezet nem tud a csonttörés következtében fellépő tüdőgyulladással megküzdeni. December 27-én adja vissza nemes lelkét teremtőjének.

Nevét ma mindenki ismeri e hazában és csak azt kívánhatjuk: megpróbált országunknak bár sok ilyen hű fia lenne.

Dr. Steinert Katalin.

A Luther-emlékérem-pályázat

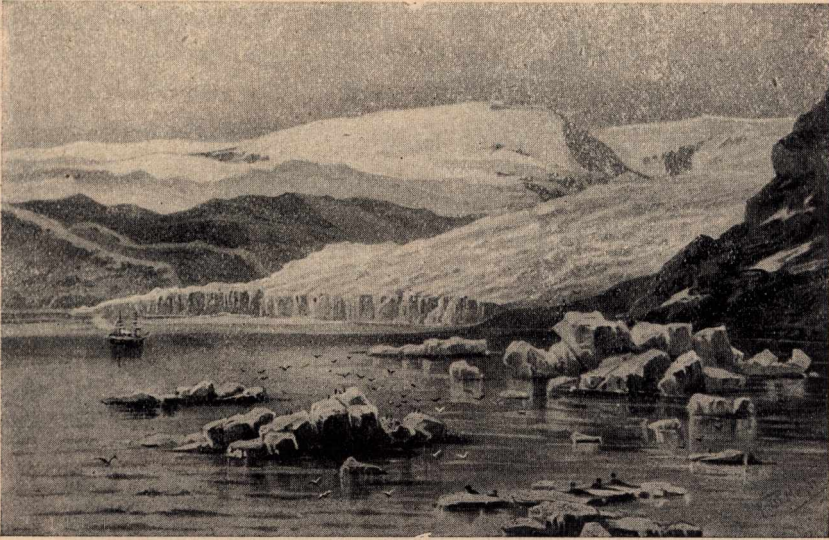
Lapunk 3. számában bemutattuk olvasóinknak az egyetemes egyház Luther-emlékérmét. Ugyanakkor három kérdést tettünk fel azzal az ígérettel, hogy a helyes válaszok beküldői közt öt darab érmet osztunk ki. Összesen 47 helyes megfejtés érkezett be. A 47 beküldő közül a következők kapták az érmeiket: Jankovich Éva, Káoszonyi Eszter, Nagy Béla, Szemes Eleonóra és Weiler Henrik. Az ajándékokat címükre megküldöttük. Emlékeztesse ez az érem őket mindig a nagy reformátorra, de az Ifjú Évekre is; hogyha az iskolát el is hagyják már, gondoljanak szeretettel erre a lapra.

A grönlendi szesztilalom

természeti népek egyik legrombolóbb átka a pálinka, amivel a kapzsi fehér ember sokféle uralma alá hajtja a szerencsétleneket mind a mai napig. Dícséretes kivétel ez alól a mi derék dán hittestvéreink grönlendi

vágó fontosságú „tantárgy”), hogy sorba állanak az öbölben kis testreszabott kajak-jukban és vezényszóra egyszerre szándékosan vízbefordulnak, a másik oldalon lendülettel újra feltornázzák magukat. A csónak „födélzetét” alkotó fókabőr hónaljig föl van testükre gombolva, hogy a víz be ne jusson. Jaj

Grönlendi glecser. A Tyndall-glecser a Whole-öbölben, északnyugati Grönländban.

kormányára. Észrevették, hogy a különben derék és józan eszkimó népre milyen végzetes hatással járt az alkohol szerényebb mérvű fogyasztása is. Az ő kis lélekvesztőjükben, a fókabőrből készült „kajak”-ban jaj annak, aki az egyensúlyozásnak nem biztos kezelője. Egyre több vadász merült el a hullámozó tengeren. Kétségtelenül az alkohol gyöngettette meg ősi ügyességüket. Hiszen eszkimófiúcskáknak máig az a legkedvesebb „sport”-ja (persze ez ott életbe-

annak, aki később egyedül barangolva a vizeket, ezt a mozdulatot bizottsággal el nem végzi. Ezért fulladt bele

János 3, 5.

Máj. 31.

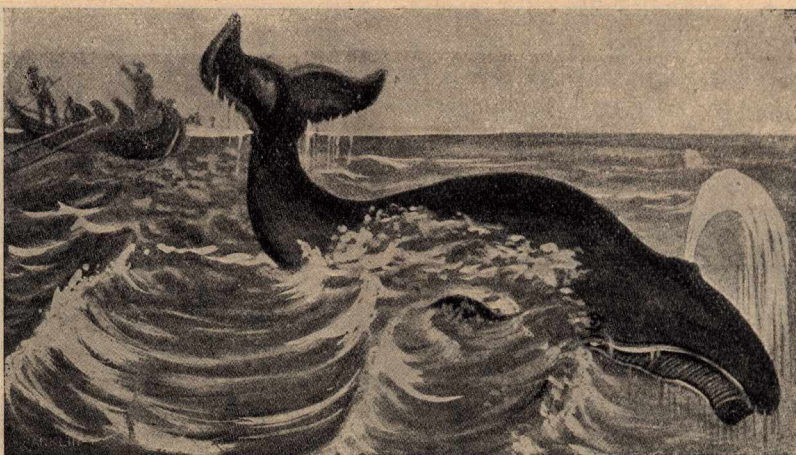
Ahhoz, hogy Isten országának polgárai legyünk, újjá kell születnünk. Ez Jézus szavai szerint víz és Lélek által történik. Ezzel Jézus a keresztségre utal. Keresztség által leszünk Isten országának polgáraivá.

Ének: 300.

régente sok alkoholtól bódult eszkimó a jéghideg vízbe.

A dánok ezt látva, évtizedekkel ezelőtt elrendelték a szigeten a legszigorúbb szesztilalmat. Megelőztek vele minden országot és becsületet szereztek vele legalább ott a fehérember névnek. Igen ám, de a tiltott ital után való vágyódás oly erős maradt továbbra is főként az öregebbje előtt,

logatni, kivételképpen a munka végével kijárt egy-egy korty ebből a nektárból. Megdöbbenve tapasztalták a kiosztó hivatalnokok, hogy egy-egy öreg családfő az alkoholmérgezés szabályszerű összes tüneteiben leledzik, pedig ők mindenkinek pontosan csak egyforma és minimális mennyiséget adtak. Hol itt a hiba? Végre hosszas és bizalmas jellegű firtatás után rájöttek,

Grönlandi bálna.

hogy nagyritkán, pl. midőn valami nehezebb közös munkára kellett őket csa-

Máté 28, 19—20.

Jún. 1.

Az újrakeresztelőkkel szemben tudnunk kell, hogy már az őskeresztényen egyházban szokás volt a gyermekek megkeresztelése. Jézus is magához hívja a gyermekeket, hogy megkereszteltessenek és a Vele való közösségben éljenek. Jézus nem azt mondja, hogy „tegyetek tanítványokká minden népeket és kereszteljétek”, hanem: „tegyetek tanítványokká... megkeresztelvén őket” — tehát: a keresztség által.

Ének: 363.

hogy az öregek visszaélve a pater familiarisnak méltán kijáró tisztelettel, ráparancsoltak fiaikra és unokáikra, hogy átok terhe alatt le ne merjék nyelni a kortyot, hanem tartogassák, míg észrevétlenül át nem csókolhatják. A fiúi szeretetnek igazán önzetlen példányképei voltak ezek az eszkimó ifjak.

Persze azóta túljár az eszükön a dán hatóság. Minden korty után hangosan kell kiáltaniuk: „Köszönöm szépen.” Hogy a reformnak örült-e az ifjabb nemzedék, arról már hallgat a krónika. Legalább is nem merték mutatni.

Dr. K. I.

Új tanító Retekfalván

(Novellapályázatunkon dicséretet nyert mű.)

etekfalva magisztrátusa örök időkre szóló példát statuált. Mert hát kellett is... Bögöly Jónás cselekedeténél vakmerőbbet nem jegyzett fel még a falu krónikása.

— Bögöly Jónás elrugaszzkodott Retekfalva ősi szellemétől. Csak így eshetett meg, hogy a háza tetejére biggyesztett éktelen póznákkal szégyent hozott a falura.

— Mert hát a rádió — suttogták. De csak két napig suttogtak, a harmadikon leverték a póznákat, a negyediken ítélte a magisztrátus: „Hasonló cselekedet kiközösítéssel büntettedik.”

— Méghogy rádió! Isten-ítéletet zúdítana a falura, éppen úgy, mint a

telefon!... csicseregte Borbál ángyó, amikor már harmadszor búcsúzott Zsuzska nénitől.

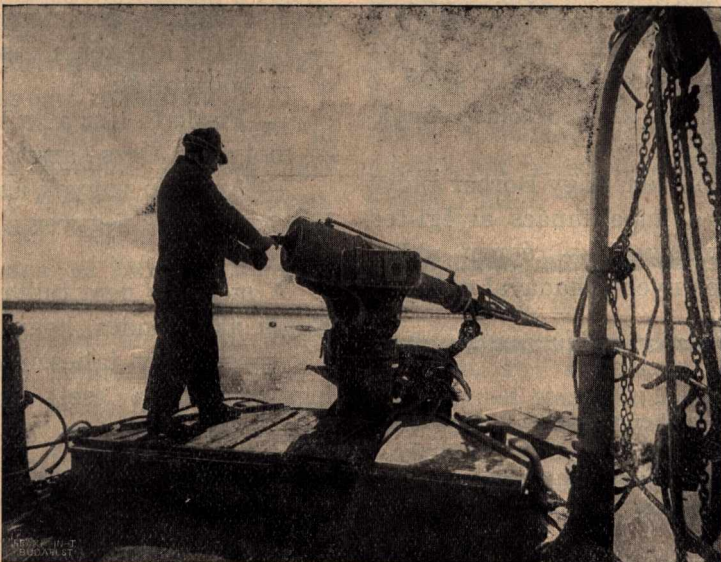
— A jégesőt is az hozta, meg a südőim is azér' döglöttek meg! — tódotta Zsuzska néni, s immár negyedszer esett meg a búcsúzkodás.

Borbál ángyó meg Zsuzska néni a retekfalvi kupaktanács szószólói voltak. Túljártak már hetvenen, de Borbál ángyó oly nagy igyekezettel kardoskodott, hogy félrebillent a bóbítája.

De lassan minden rendben lett, a bóbíta is helyreigazodott.

Ilyen körülmények között következett el a tanítóválasztás, ami a retekfalvi bóbíták helyzetét ismét kétségessé tette.

A választás után három napig tartott a felháborodás. Mégis csak példát-

Szigonyágyú.

lan eset! Az új tanító nem következett az iskolaszéki tagok nyakába, s megfélekedett arról a csalhatatlan igazságról is, hogy, ej haj sosem halunk meg!

Mindazáltal a Borbál ángyó együttesének teljes működése akkor következett el, mikor a fiatal tanító címére három különös alkalmatosságot hozott a posta. Azért mondom, hogy különöset, mert minéműségüket Ábris, az öreg iskolaszolga sem tudta megállapítani. A postamester azonban kellő felvilágosítással szolgált: „Sporteszközök! Vigye kigyelmed”. Ábris sanda gyanúval nyalabolta fel a portékát s mélyen eltűnődött. „Sporteszközök, sporteszközök... No ami igaz, igaz, én magam is sportolgotok... egész héten sportolom a garasokat egy kis szíverősítőre”.

Éppen a Nátán boltja előtt tartott már, amikor idáig jutott. A karja zsiabadozott, mert a három „ördögszerszám” ily módú szállítása nem utolsó dolog; kettő állandóan gurulni akart, a harmadikkal pedig vigyáznia kellett, hogy ki ne bökje valamelyik ablakot. A Nátán boltja előtt aztán a földre következett a három ördögszerszám, ő pedig belépett egy kis sportolás erányában a Nátánhoz.

Különös véletlen, hogy Borbál ángyó — egyesítve a kupaktanács alvégi-felvégi különítményeit — éppen ekkor közeledett éles nyelvű hadával a Nátán

Esaiás 54, 10. Jún. 2.

Mi történik a keresztségben? Szövetségkötés, melyben Isten minket gyermekeivé fogad. Nem a mi érdemünk az üdvösség, hanem Istenünké, aki minket gyermekeivé tett.

Ének: 409.

Márk 16, 16.

Jún. 3.

A keresztség alapja a keresztyén életnek. De az Isten nélküli tömeg a keresztséggel nem mentheti magát Isten előtt. Úgy tesznek, mint az a koldusgyermek, akit egy király örökbefogad, s ő eldobván magától ragyogó jövőjét, visszamegy a koldustarisznya mellé. A hitetlenül élő ember számára csak a tékozló fiú útja áll nyitva: Elmegyek az én Atyámhoz.

Ének: 412.

felé. Egy pillantás a bent „sportolgotó” iskolaszolgára, egy a földön lapuló ördögszerszámokra és Borbál ángyó előtt megvilágosodott a tényálladék. Körülállták a gyanús eszközöket. Örzse anyó fázósan bújt a nagykendőbe, Borbál ángyó laposakat pislogott.

— Hát én megámodtam, az új tanító bajt hoz a falura.

— A' bizony — bólintott valamennyi bóbíta.

— Cselekedni kell, asszonyok — vezényelt Borbál ángyó, s nekirugaszkodott a leghosszabb ördögszerszámnak. — Látjátok a végén a vasat? — Hegyes a' — bólintották.

— Pizskafa lesz a', a legújabb módi! — motyogta Örzse anyó.

— Amondó vagyok asszonyok, hogy háború készül: fegyver e', gyilkos szerzám!

A másikon nem tudtak megegyezni. Egyik azt mondta, hogy tányér, a másik meg, hogy talicskakerék. Aztán a leggyanúsabbra esett tekintetük. Az volt a legkisebb, de nem bírták fölemelni. És Borbál ángyó emlékezett... (a' lesz a' — hites urától hallotta... postán küldik). Remegett a bóbítája.

— Bomba! — sivította a megder-

Róm. 12, 6—8.

Jún. 4.

A keresztszülői tisztség megtisztelés. A keresztszülőknek gondolni kell keresztyerveik lelki fejlődésére. Imádkozni kell értük. De a gyermekekben is legyen meg a szeretet és bizalom keresztszüleikkel szemben, hogy jóigyekezetük ne legyen hiábavaló.

Ének: 415.

medt fülekbe. Összenéztek. — Vagy pokolgép!

— Hát a' mi?

— Ketyeg, aztán robbanyik!

Eldőlődtek. Uram Isten! Meg kék hallgatni: ketyeg-e?

Ekkor következett ki Nátántól Ábris. Ábris sokáig hallgatta. (Értette a módját.) Még a Csutoráék gyengélkedő malacának vonyítása is odahallatszott a falu tulsó végéről. Halálravált ábrázattal emelkedett Ábris: „Ketyeg a'... akárcsak a toronyóra” — s beugrott a Nátánhoz.

— Uram bocsá' — sipította Borbál ángyó s a következő minutában a retekfalvi kupaktanács bóbítás tagjai a pokolgéptől illő távolságban a földre-következtek. Mert hát robbanyik...

Még Retek Pongrác bíró uram is beleöklelődött a dologba. A süveg mármár lebillent a koponyájáról, mégsem tudott ráeszmélni: vajjon a retekhegyi kadarkának, vagy az István szomszéd aszújának köszönheti-e a látomást.

Végre oda lyukadt ki a dolog, hogy a megbolygatott bóbíták ismét helyreigazódtak. De ekkorra már öreg este lett. Az új tanító a jegyzőék felé tartott s mosolyogva emelte kalapját a kupaktanács felé.

A bóbíták megrándultak... Még hogy a'! bajt hoz a falura... szégyen

a falura! meg az egész vármegyére is — bólogattak a nekikeseredett bóbíták.

Nem keseregtek hiába! Az elkövetkező vasárnap eseményeit piros plajbásszal örökítették meg Retekfalva egyetlen kalendáriumában.

Estefelé járt már az idő, még sem voltak bezúzva a Szomjas Retekhez címzett nagykosma ablakai, sem az alvél-felvél keménykötésű koponyái, pedig mióta Borbál ángyó esztét tudta, ezek nélkül ünneppnap el nem múlhatott.

Érthető tehát, hogy elakadt a lélekzet Borbál ángyó együttesében. Ám csak egy pillanatra, mert a következőben annál szilajabban csattant fel a vezényszó: „Utánam, asszonyok!” A bóbíták félrevágódtak és elindultak Borbál ángyó után, aki közismert oknyomozó módszerével mindig sikeresen tapintotta ki a daganatot, ha a falu békéjét és ősi tradícióját veszély fenyegette. Most is helyes úton haladt. Mert, hogy a Szomjas Retek ablakai miért nincsenek még bezúzva, ezt csak-csupán a helyszínen lehet megállapítani. Ez a megállapítás gyászos eredménnyel járt. A kosma kongott az ürességtől. A potrohos kocsmáros úgy pislogott kifelé, mintha azt nézné, nem nyelte-e még el a föld a falut.

I. Timotheus 6, 12.

Jún. 5.

A konfirmáció alkalmával tettél bizonysgot afelől, hogy evangélikus egyházad tanítását ismered. Megújítottad azt a szövetséget, melyet Isten kötött veled a keresztségben. Fogadalmat tettél, hogy megmaradsz hited mellett életed végéig. Hűséget fogadtál Istennek. Harcold meg a hit szép harcát.

Ének: 352.

S Borbál ángyó bóbitája ismét meg-
rándult. Ennek a rándulásnak köszön-
hető, hogy nem szakadt meg a vizsgá-
lódás további fonala. A tényálladék az,
hogy a kocsmá üres, tehát a retekfalvi
ifjú-nemzedék egyéb helyen keresendő.
Hogy hol, tudta azt már minden bóbita
és nyomban nekiiramodtak az ördöggel
cimboráló új tanító birodalma, az is-
kola felé.

Az iskolaudvarból gyanus mozgoló-
dás hallatszott ki. Borbál ángyó együt-
tесе nyomban megszállta a lóréseket,
akarom mondani a palánkot, s nem ke-
vés szorongással kémleltek be a repedé-
seken. Borbál ángyónak jutott a legna-
gyobb repedés, ő látott mindent a leg-
jobban, de alig kukkantott be, hátra-
tántorodott és égfelé emelve össze-
csapta kezeit. „Ügy-e asszonyok! Meg-
mondtam. Az új tanító bajt hoz a fa-
lura!” És ismét a repedéshez lépett,
hogy nem csalódik-e? Nem csalódott.
Az udvaron pőrére vetkőzve ott volt a
reményteljes ifjúság mind egy szálig.
Egyik a piszkafát, a leghosszabb ördög-
szerszámot, a másik a talicskakereket
hajigálta nagy igyekezettel. Az új ta-
nító is — Uram bocsá’ —, pőrén ugrán-
dozott a többiekkel. A palánk hosszá-
ban hol itt, hol ott sóhajtott fel egy-

János I. lev. 2, 28.

Jún. 6.

A konfirmáció alkalmával a meghatódott
lélek őszintén tesz fogadalmat. De utána jön-
nek az igazi kísértések! Ilyenkor tarts ki fo-
gadalmad mellett! Imádkozzál, hogy képes
légy erre! Aki Istenhez hű marad, ahhoz
Isten is hű.

Ének: 350.

János 6, 68—69.

Jún. 7.

Gyönyörű vallástétele ez annak az ember-
nek, aki később Mesterét megtagadta. Hogyan
történik meg ez az emberrel? A körülmények-
hez való alkalmazkodás, a rossz példa, a
restség, a lelki harcok feladása, az imádság-
ban való elernyedés viszik az embert oda,
hogy a konfirmáció után alig pár évvel
világfi jelenik meg előttünk. „Vajjon te is el
akarsz-e menni?”

Ének: 405.

egy bóbita. — „Node ilyet! Még Jónás
is! Uram Isten! Mi lett belőle!”

Jónás éppen belépett egy körbe s
nagyot fohászkodva meglódintotta a
leggyanúsabb ördög-szerszámot. Repült
az egyenesen a Borbál ángyó lőrése
felé. „A pokolgép!” sipította Borbál
ángyó s megdermedve következett a
földre. Mert hát robbanyik...

A pokolgép — csodák csodája —
nem robbant, hanem békességgel oda-
koccant belülről a palánkhoz. — De
bezzeg sistergett az elkeseredés az ösz-
szebújt bóbiták között.

Jöhetett lakodalom, keresztelő,
azokra az új tanító nem volt hivatalos.
Tótágast állt a falu ősi tradíciója. A
falukét pártra szakadt: az ifjúság,
amikor csak tehette, az iskola udvarán
végezte titokzatos ténykedését, az öre-
gek viszont sanda pillantásokat nyilaz-
tak az új tanító felé. A potrohos koc-
smáros elköltözködést emlegetett. Tán
el is hurcolta volna megpenészesedett
hordóit, ha egy újabb esemény fel nem
kavarja ismét a retekfalvi kedélyeket.

Közledett a kerületi leventeverseny
— amint az az iskolaudvarból kiszivár-
gott — amikor megmutathatják a
szomszédos falvak: ki a legény a gáton.

I. Korinth. 16, 13.

Jún. 8.

Nehéz dolog keresztyén életet élni. Kísértésekre és harcokra kell felkészülnünk. A rossz támad belülről is, kívülről is. Nehéz nem együtt menni a többivel. Bennünk is megvan a világ felé vonzódás. Vigyázz és mindjárt a kezdetben állj ellent.

Ének: 425.

Lett nagy mozgolódás és sápítózás Retekfalva berkeiben. Az egyik hajdani ablak- és koponyazúzó elvágta térden felül az ükapjáról reámaradt vászonminémúséget, a másik holmi rövidszárú fekete nadrágért gyötörte a házbelieket. Jónás pedig, a pokolgép lódítója, hegyes szögeket vert belülről kifelé az arató papucsai talpába.

Nem lehet tehát csodálni, hogy a bóbíták nem tudtak többé visszazökenni nyugalmi állapotukba.

Elkövetkezett végre a verseny napja. A templom előtt sorakoztatta az új tanító a nagy tettekre hivatott csapatot. Elindultak. A gyereksereg zajongva özönlött utánuk, az öregek fejcsóválva botladoztak a legelő felé, mintha egyéb dolguk lenne arra. Lassanként ott állt a réten az egész falu. A mezőn vonalak, körök voltak mésszel kijelölve.

A retekfalvi legénység ámulatba ejtette a vezetőséget. Nem volt olyan versenyszám, amelyben ne győztek volna. A legjobban csodálkoztak Jónáson, aki a pokolgéppel — Borbál ángyó most már elhitte, hogy az egy közönséges súlygolyó — kerületi rekordot dobott. Mégis legszebb volt talán a retekfalvi arcok mosolya, amikor a verseny végén büszkén csatlakoztak a

hazainduló, érmekkel teletűzdelt csapatokhoz.

A potrohos kocsmárosnak sem kellett elköltöznie. Odaözönlött most már vasárnap esténcént az egész falu, mert a kocsmá nagytermében rendezte a tanító a népművelő előadásokat. Az ablak és fejbeverés azonban végérvényesen elmaradt.

Borbál ángyó pedig, amikor csak tehetett, büszkén jelentette ki: „Hát én megmondtam, asszonyok... Ember a mi tanítónk! Büszke lehet rá a falu... meg az egész vármegye is!...” „A bizony” — bólogattak rá a megbékélt bóbíták.

Budai Jolán

bpesti ev. leánygimn. VIII. o. t.

SZÁMOK JÁTÉKA.

$1 \times 9 + 2 = 11$
 $12 \times 9 + 3 = 111$
 $123 \times 9 + 4 = 1111$
 $1234 \times 9 + 5 = 11111$
 $12345 \times 9 + 6 = 111111$
 $123456 \times 9 + 7 = 1111111$
 $1234567 \times 9 + 8 = 11111111$
 $12345678 \times 9 + 9 = 111111111$

és így tovább.

Aki nem hiszi, számoljon utána!

Prédikátor kve 12, 1.

Jún. 9.

Legyen az ifjúság vidám. De a vidámság még nem zabolátlanság. Aki ifjúságában zavartalan vidámságot akar, csak olyan örömeiket válasszon, melyekkel Isten előtt is megállhat.

Ének: 465.

DIÁKSPORTOK

ÚSZÁS.

Kötelező tantárgy minden iskolában,
S gyakorolja minden diákunk javában.
Mindjárt év elején gondja arra téved,
Hogy fogja megúszni ezt az új tanévet?
Az egyik jól startol, mozog keze, lába,
Szerez egy pár jelest csakúgy hamarjába,
De azután lankad s november hónapban
Már nem igen úszik, csak paskol a habban.
A másik a finist szereti még jobban
S kedve a munkához csak májusban lobban.
Nehogy baja legyen a végén az évvel,
A hiányt igyekszik behozni nagy hévvel.
Kapkod jobbra, balra, törtetne előre,
De a számítása mégis sokszor dőre.
Megtörténik vele, mit a papa rosszal,
Számтанból lemarad egy gyenge fejhosszal.
Van olyan is, aki — még pedig nagy számmal —
Úszni szeretne, de éppen csak az árral.
Erejét kíméli, a karja nem vásik,
S boldogan szemléli, hogy gürcöl a másik.
Néha aztán persze a hullám elkapja
S egy-egy latin négyes jól oldalba csapja.
Ilyenkor nagy bögvé a mélyben elmerül,
Aztán valahogyan még felszínre kerül
S a latin leckének nagyon neki nyúlván,
Németből nyeli el az örvénylő hullám.
Izzadságban úszik forró meleg nyáron
S megtanulja végre, bár keserves áron:
A véletlen siker igen-igen ritka,
Jó start s erős tempó az eredmény titka.

A KOSÁRLABDA.

A legtöbb osztályban ugyebár minálunk
Egy szemétkosarat bizonytalán találunk.
De hogy ez mily fontos, ha most nem mon-
[danám,
Te nyájas olvasó nem is hinnéd talán.
Hiszen csendben lapul szerényen eldugva
A fogas alatt az ajtó menti zúgba
S az volna a célja, hogy minden halandó
Abba hullassa azt, ami eldobandó.
Ám ahogyan én a diákok ismerem,
Azt nyugodt lélekkel állítani merem,
Hogy ők a kosárnak más célját is pedzik
S kosárlabdázásban maguk véle edzik.

E sport éppen azért terjed olyan nagyon
Merthogy a tréningre sok alkalom nagyon.
Szünetben az osztály ha magára marad,
Föl a katedrára teszik a kosarat.
Nyolc-tíz lépésnyire távolabb fölállnak
S a szemétkosárba versenyt hajigálnak.
Labdára senkinek nincsen semmi gondja:
Narancshéj, kenyérhéj, papírcsomag, spongya.
Sőt kik lementek az udvarra sétálni,
Azok sapkáját is fel lehet használni.
Tornaórás napon játszáék pedig főleg.
Nem rossz a tornából ez a kis előleg.
S a tornaórán már barátságos meccsen
Minden dobott labda a hálóba reccsen.
A tornatanár úr nem győz csodálkozni,
Mért tudnak a fiúk olyan jól célozni?
Pedig tudhatná, ha ő is megfontolja:
Hogy a játéktudás a gyakorlat dolga.

FOLYOSÓFOTBALL.

A folyosófotball szintén remek dolog,
Bár a játészó néha nagy veszélyben forog.
Tudni illik az a megtévesztő benne,
Hogy a folyosó az voltaképp út lenne.
S akadhatnak olyan bátor, elszánt lények,
A kik közlekedni épp ott szeretnének.
Ezek a játékból zavart is okoznak,
Néha felsőbb körök is beavatkoznak.
Maguk kérés nélkül a dologba ártják
És a játékosnak sohse fogják pártját.
Hiába tagad és magyarázgat sokat,
Mégiscsak bekapja végül a gólokat.
Ezért inkább csak az oly helyet keresik,
Mely a tanáritól legtávolabb esik.
És hogyha a kémeek kedvező hírt hoznak,
A játékból csakis akkor bocsátkoznak.
Akkor is szükséges jobbra balra lesni,
S csak félgözzel lehet a labdát keresni.
Maga a játék, ha bárki meggondolja,
Nem lehet mondani, hogy tán nehéz volna.
Nem kell hozzá semmi egyebet sem tudni,
Csak éppen a labdát szelíden megrúgni.
Korner, aut nincsen, kéz, láb megengedve,
Kiki úgy játszhatja, ahogy tartja kedve.
Ámde a játéknak van egy nagy hibája:
A csengő legfeljebb tíz percet ad rája.

Telek.

Egy kis nyári útravaló

urcsa hónap a május. Diákvilágban a panaszok hónapja. A nagy diákok azt panaszolják, hogy éppen mindig májusban kell készülni a legnehezebb vizsgára, a kis diáknak meg ilyen-

kor mind gyakrabban vetik szemére figyelmetlenségét, mert nem figyel a magyarázatra, tekintetét kicsábítja az ablakon a beszűrődő napsugár. Buksi fejében ilyenkor idegen dolgok járnak. Talán egy falusi házra gondol, talán egy tágas kertre, talán egy galambdúcos udvarra és végül a jó vidéki nagynénire, aki egész télen nem jutott az eszébe, akit az első tavaszi napsugár visszahozott az emlékezetébe. — Vajjon mi ez? Figyelmetlenség, rosszaság, vagy valami belső parancs, mely ösztönszerűen felébred minden tavasszal minden városi ember lelkében és szüntelenül súgja, parancsolja: hagyd el ezt a zűrzavaros nagy várost poros, zajos utcáival, szűk udvaraival, sötét lakásaival; menj ki a szabadba, térj vissza természethez, hogy meggyógyulj, hogy kipihend magad, hogy erőt gyűjts egy hosszú tél munkálataidhoz.

Hogy a nagyvárosi élet egészség szempontjából nem ideális, az már régi dolog. Tudták ezt már dédanyáink is, tudjuk ezt mi is. Isten az embert eredetileg nagy, tiszta levegőtengerbe teremtette. Olyan az embernek a levegő, mint a hálnak a víz, nem bír élni nélküle. A nagy légburok, ami eredetileg körülvette a földgolyóbist, tiszta volt és ke-

resztülragyogott rajta a napsugár. De jött a kultúra, a nagyváros, mely millió kéményből ontja a füstöt, a gyáripár, mely ezer kéményből ontja a kormot, a sok utca, hol százezer jármű veri fel a port, s az emberek millióit fosztja meg fénytől, napsugártól, levegőtől. Napnap után szívjuk be a sok kormot, piszkot, port s a sok koromhoz, piszokhoz, porhoz tapadó veszedelmes betegséget okozó csíra nyugodtan lerakódik a tüdőnkben.

Ezért, kicsi barátaim, amikor csak tehetitek, meneküljétek ki a szabadba, szívjátok be mélyen a friss, tiszta levegőt, szellőztessétek ki tüdőtökből azt a sok káros anyagot, ami a nagyváros levegőjéből oda nap-nap után belekerült.

De más szempontok is vannak, melyek miatt különösen a fejlődő ember számára előnyösebb a vidéki élet a városinál. Mind nagyon jól tudjátok, hogy az ember testből és lélekből van felépítve. Azt is tudjátok, hogy az emberi lélek akkor fejlődik nagygyá, ha keresztülküzd magát az egyes iskolafokok akadálytömegein. Akadály kell a léleknek, hogy erősebbre küzdje magát, de a testnek is akadályokra van szüksége, hogy erőssé fejlődhessék. Az emberi

143. Zsolt. 10.

Jún. 10.

Ez legyen mindennapi imádságunk. Hogyan élhetünk Isten tetszésére? Ha az Ő Lelkének vezetését elfogadjuk. Imádkozzunk azért és engedjük, hogy Isten szent Lelke szívünket megtisztítsa és megszentelje.

Ének: 357.

test olyan masina, amely mozgásra van berendezve. A városi élet nem ad az embernek elég mozgásalkalmat, amire pedig testének kifejlődéséhez és karbantartásához feltétlenül szüksége lenne. A vidéki ember öntudatlanul sokkal több fizikai munkát végez, mint a városi. A vidéki ember kapálgat a kertjében, aprítgatja a fát és sok mindenféle más apró testi munkát végez, amivel fejleszti a szervezetét, ezért a vidékiek vállas, pirospozsgás emberekké szoktak fejlődni.

A nagyvárosi embert körülveszi a nagyváros ezer kényelme, következőképpen elpuhul; keveset mozog, villamoson utazik, liften jár, napközben hivatalban ül; szabad óráiban sem keresi a mozgást, moziban, vagy füstös kávéházban üldögél; ezért látunk a városban oly sok görnyedt vállú, púposhátú, szűkmellű, sápadtarcú és sok üléstől elhízott embert az utcákon.

Te kis diák, ott az iskolapadban tanuld meg már most, hogy csak akkor fejlődhetsz testileg-lelkileg ép emberré, ha testedről és lelkedről egyformán gondoskods. Ha tanulmányaid a városba kényszerítenek, igyekezz a nyarat jól felhasználni. Ha az első tavaszi földrajz-

Lukács 11, 13.

Jún. 11.

Nincs keresztyén hit és élet a Szt. Lélek nélkül. Mert senki se mondhatja Jézust urának, csak a Szt. Lélek által és hiszem, hogy saját értelmekkel, vagy örömmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én uramban hinni, sem őhozzá eljutni. Az igazi lelki élet alapja mindig Isten Szentlelke.

Ének: 236.

János 16, 13.

Jún. 12.

Jézusnak ez az ígérete pünkösdkor valósult meg. A gyenge, kishitű és félnék tanítványokat Isten Lelke hatalmas erejű bizonyítványokká változtatta, akik az egész Krisztusellenes világgal szembeszálltak. S ez a Lélek ígértetett meg a te számodra is. Téged is új emberré akar tenni.

Ének: 238.

órán eszedbejut a jó vidéki nagynéni, hazaérve írv neki levelet és kérd meg, hogy nála tölthesd a nyarat. Használj fel jól a nyarat. Feküdj le korán, de kelj is korán, gyomláld ki a kertet, öntözd a virágokat, nyesegetsd a bokrokat, gyűjtsd össze a gyümölcsöt. A napsugaras, harmatos reggeli levegőn ez mind olyan munka, mitől erősödik az étvágyad, amitől ízlik az aludtej és a barna kenyér, amitől szélesedik a vállad, amitől pirosodik az arcod, amitől növekszik a jókedved.

Ne sajnáld, hogy nincs pénzed előkelő fürdőhelyre menni és kizárólag sportokban keresni a testmozgást, esetleg csak azért, mert divat. Az egyik ember teniszezik, a másik gyomláll, kapál, — a szervezetnek egészen mindegy — a végecél ugyanaz: munkát adni a szervezetnek, hogy erőssé, munkabíróvá, egészségessé fejlődjék.

Élj okosan! Lelked fejlesztése közben ne feledkezz meg testedről. Tested fejlesztése közben ne feledkezz meg lelkedről, hogy tested és lelked között mindig meglegyen az egyensúly, hogy legyen ép a tested, hogy legyen ép a lelked.

Dr. Siftár Kamilla.

ZSENGE'K

1. ÁLOM

(Novellapályázatunkon II. díjat nyert mű.)

Légy döngicsél mellett, fel akarom rázni magam kábultságomból, meg akarom ragadni a külvilágot; nem sikerül! Egyre jobban elbágyad agyam, már az egyhangú dongás is halkul, elkezd forogni körülöttem minden... és zuhanok az alaktalan semmibe, lefelé. Meg akarok kapaszkodni, minden kizuhan alólam, a semmiség lassan kezd tetet ölteni, körülvesz, körülzúg. Már nem zuhanok, csendesen lebegek lejjebb és lejjebb. Zöld hullámok harsognak fülemben, mindenütt zöldes derengés, zöldes csillogás; zöld óceán fenekén vagyok. Valami vibrálást érzek magam körül, egy másik akarat próbálja csápjait agyamra vetni; védekezem, kiáltani szeretnék, de torokom néma marad, hangtalanul mozognak ajkaim. Egyre jobban hatalmába kerít, elzsibbasztja érzékeim, öntudatom, belém lopózik lelke, már nem én vagyok én; látok, de nem saját szemimmel. Szédítő gyorsan ragad tova az ár az óceán fenekén. Roppant hegytömegek feketéllenek ki a derengésből, a habok elrohannak fölöttünk, valami

városféle tűnik fel. Igen, város! Város a tenger fenekén. Házait nagyrészt betemették a tengeri állatok tetemei, a zöldes moszat belep mindent, a ragadó ár hirtelen zökkenéssel megáll egy hajdani díszes palota előtt. Furcsa írásjelek vannak rajta, olyanok, mint a föniciai, de göröghöz is hasonlók. Szózatot hallok, fenséges szavakat a mult dicsőség romjai felett: Jőjj és láss! Lásd, miként pusztult el egy hajdan uralkodó világ-rész! Semmivé tettem, mert elhagyta Istenét!

*

— A déli szigetek küldöttsége, óh király! — hajolt hozzám a tanácsadó.

— Légy üdvöz, Nap Fia, Holdnak, a Csendesen Ragyogónak Testvére! Légy üdvöz! Eljöttünk, hogy orcáinkat a porba hajtva...

— Az adót elhoztátok? — szakítom félbe a szónokot. Ne kerteljetek!

— Atlantis hatalmas királya, légy kegyelmes! Katonáid felperzselték a

 II. Thessalonika 2, 14. Jún. 13.

Isten minden emberen segíteni akar. Ezért mindenkit hív. Követed-e a hívást?
 Ének: 30.

gabonát, marháinkat elhajtották. Nincs, miből fizessünk tizedet!

— Csönd, hitvány nép! Persze, lázongás a kenyerek! És ha megbűnhődtek, még panaszkodtok?

— De, Király!

— Elég! Katonák! Vasra velük!

— Király! Rettegj Istentől! —

— Istentől? — kacagok — Istentől? Isten, ha vagy, harmadnapra semmisítsd meg ott azt a hegyet, szórd el a levegőbe! — mutatok ki, a tenger partján emelkedő füstölgő hegyóriásra — Isten! Hallod! — de kacagásom kietlenül visszhangzik. A körülöttem állók elsápadnak.

— Urak! Hát valamennyien elkorcsosultatok! Senkise mer azzal az Istennel ujjat húzni? Senkise!? Csak én vagyok az egyetlen férfi? Én, Atlantis királya?

Némaság. Nem felel senki. Büszkén felemelt fejjel kimegyek; mögöttem döngve csapódik be az ajtó...

*

... Furcsa, valami érthetetlen szorongás kerít karmaiba. Félek! Éjjel rőt-vörös fényben égett a vidék, a hegy megint dolgozik! Néha felmorajlott és megremegett a padló. Palotám előtt a tudatlan nép zúg. Gyorsan terjesztették el a papok szavaimat, jól dolgoz-

.....
Lukács 18, 41. Jún. 14.

Szerenék az élet világosságában járni. De ehhez szemeinket fel kell nyitni. A Szentlélek világosít meg, úgyhogy világosság lesz szívünkben. Így látjuk meg, hogy mi bűnösök vagyunk, így látjuk meg Isten büntető igazságát is, de így látjuk meg az Ő végtelen gazdagságát és jóságát is, mely azt akarja, hogy a bűnös megtérjen és éljen.

Ének: 239.

.....
Ap. Cselek. 3, 19.

Jún. 15.

Ha a vándor a zivataros sötét éjszakában halad és egy villám fényénél azt látja, hogy hatalmas, mély, halálos szakadék tátong előtte, amelybe menthetetlenül belezuhanat volna, ha Isten meg nem világítja az utat: a vándor azonnal visszafordul, és visszatér. A Szentlélek akit megvilágosít, az elhagyja bűnös élete útját, melyen elpusztult volna és megtér, kegyelmet keres Istennél.

Ének: 240.

.....
nak. Tudatlan nép, amely még Istenben hisz, Istenben! Hát be lehet bizonyítani létezését? Ah, nincs Isten, minnek töröm a fejem rajta...

*

... Holnap felvirrad a harmadik nap reggele. Na, Isten, meglátjuk, hogy létezel-e? Hogy szétszórod-e a hegyet a levegőben? Hogyan szórnád, mikor nem vagy? Nem ismerek magamra, az átkozott babona csak nem kerített hatalmába?! Folytonosan félek, rettegek. A hegy szakadatlanul dolgozik, az Aranykapuk városára lomha füstfelhő borul, melyből villámlás és mennydörgés hallatszik. A Napnak már fel kellett kelnie, de nem látom! Pokoli sötétség van. Kénsárga lángok csapnak ki a kráterből, egyre-másra földlökések rázkódtatnak meg. Vörös tűzfolyam húzódik lefelé a lejtőn, elemészt mindent. Most gyorsulnak a lökések, égig érő füst, majd irtózatossá sivitással egy gőzoszlop lökődik ki, meginog a hegy, lassan felemelkedik, roppant dördülés és... már nem látom... felhő kavargott... de a tenger is beront, be a tüzes kráter fészkebe — fülrepező dőrej, a tenger mintegy gőzzé válik. Mindent elseprő hullám ront neki a

szárazföldnek, taraja az egeket nyal-
dossa és... a föld eltűnik alattam...
repülök... éles csattanással vágódom
a habok közé... süllyedek... fulla-
dozok...

*

Lassan, roppant fáradsággal fel-
vergődöm a zöld vizek fölé... lerázom

a másik akarátának bilincseit. Nem,
nem akarok vele halni... a hullámok
zúgása elcsitul, halkul... Kinyitom
szemeim... ágyamra a holdsugár tűz;
égeti agyamat... körülöttem légy dön-
gicsél... álmodtam.

Schavernoch János.

bp. gimn. tan.

2. EGY KÉP HOLLANDIÁBAN

(Novellapályázatunkon III. díjat nyert mű.)

at éves volt a kis
lány, amikor először
hallotta a Hollandia
szót. Képzeltő kis
feje volt a kis lány-
nak annak ellenére,
hogy mesékből soha
egy szót sem hitt.
Most, hogy a „Hol-

landia” szóval közelebből megismerke-
dett, egy új világ nyílt meg előtte, az a
gyönyörű álomvilág, melyet a mesék-
ben nem tudott feltalálni. Különösen
azért vágyódott ebbe a számára titok-
kal tele országba, mert ott van a ten-
ger, a kis lány számára az álmok
netovábbja.

Mivel szülei nagyon szerették, ha-
mar beleegyeztek a gyermek kérésébe.
Nagy volt az öröm! Csak az édesanya
szeme árult el nagyobb nyugtalanságot
a szokottnál; nappal ugyan nem volt
ez a változás feltűnőbb, de éjjelente
keserű könnyeket hullatott. Lehet, hogy
alaptalanul, de borzasztóan féltette kis
lányát a hosszú úttól. De hisz az efafta
gondok már szoros tartozékai az érzé-
keny anyai szívnek. A kis lány azon-

ban észre sem vette édesanyja homlo-
kán a felhőt, ő boldog volt — s talán
a legboldogabb egész életében.

Nehéz volna röviden elmondani a
nagy izgalmat, mely ezután következ-
zett: a hosszú utazást és a régvárt
megérkezést.

Két szerető hollandi nő zárta kar-
jai közé, két szerető nő csókolgatta, s
vitte őt egy ismeretlen kis hollandi vá-
roska állomásáról a még ismeretlenebb
világba, egy új otthon felé. És ott is
csak boldogság várhatott rá. Szerették,
becézték. A kis magyar gyermek nyelve
hamarosan éppen úgy pergett hollandul,
mint magyarul, s így valóban mese-
világba illő életet élt.

Ebben az időben érkezett Magyar-
országra egy hatéves kis lány első,
furcsa kis levele, telve helyesíráshibák-

Jeremiás 29, 13—14.

Jún. 16.

Boldogító vigasztalás az összetört szívű
ember számára. Végtelenül gazdag az Isten
kegyelme, megbocsát és visszafogadja a
tékozló fiút, ha teljes szívvel jön vissza.

Ének: 244.

Hollandi vidék csatornáival
és szélmalmaival.

kal, többek között e levél kis írója meg volt győződve arról, hogy Magyarországon az „m” nem 3. hanem 4 lábön áll. Levele így kezdődött:

„Kedves Apuska és Anyuska!

A papa nagyon kövér, a nanna nagyon sovány. Itt minden nagyon szép és jó. Én a tengert nagyon szeretem. Van két nővérem, Marie és Joe . . .”

Igen, a tengert szerette a kis lány a legjobban. Órákig el tudott üldögelni a partján, óriási hajókat képzelve rá. Csak olyan fiúk és lányok társaságát kereste, akik a tengerről tudtak valami érdekeset mesélni. Ha egy kis ideje volt, kifutott a gátra, s jobban esett neki, ha

kavicsokat dobálhatott a vízbe s nézte a hullámok különös játékát, vagy nézte a kis facipősöket, amint a kövek alól kibújó rákot fogdosták.

A jó holland szülők hamarosan észrevették, hogy a kis Züsie — ahogy ők nevezték — sokszor kóborol a tengerparton. Megbízták tehát Bettyt, a szomszéd kislányt, hogy kövesse mindig nyomon az ő kis magyarjukat. Betty szorgalmasan végezte feladatát, mert ettől kezdve Züsie sosem üldögélt egyedül.

Volt a tengeren egy elhagyott, hosszasan benyúló móló. Ez volt a gyermekek számára a tiltott fa. Hozzá közeledni tilos volt, arra pedig már nem is gondolt senki, hogy rajta végigsétáljon, vagy ott időzzék.

Züsie azonban már jó régen kifőzte kis fejecskéjében, milyen jó lenne egyszer onnan a vízbe bámulni, a habokat nézni és kavicsokat dobálni a vízbe. Csak a kellő pillanatot várta.

De amióta a kis Bettyt a nyakába akasztották, a terv kivihetetlenné vált. Betty ahhoz túlságosan jó, — vagy mondjuk így — gyáva volt, hogy vele együtt sétáljon ki a mólóra, s először is Züsie egyedül akarta ezt a nagyszerűnek ígérkező sétát megtenni.

De hiába ígért Züsie Bettynek akármit. Felajánlotta neki összes értékes holmiját, a legszebb szalagot, a legédesebb csokoládét, vagy a legdíszesebb képeslapot: Betty hajthatatlan maradt. El nem hagyta kis társát egy percre se. Ha Züsie leült, Betty melléje, ha Züsie felállt, Betty is felállt; ha Züsie futott, Betty utána. — Végre is Züsie megúnta a dolgot. Egy nap, amikor ismét hiába próbált eltűnni Betty szemei

Lukács 19. 8.

Jún. 17.

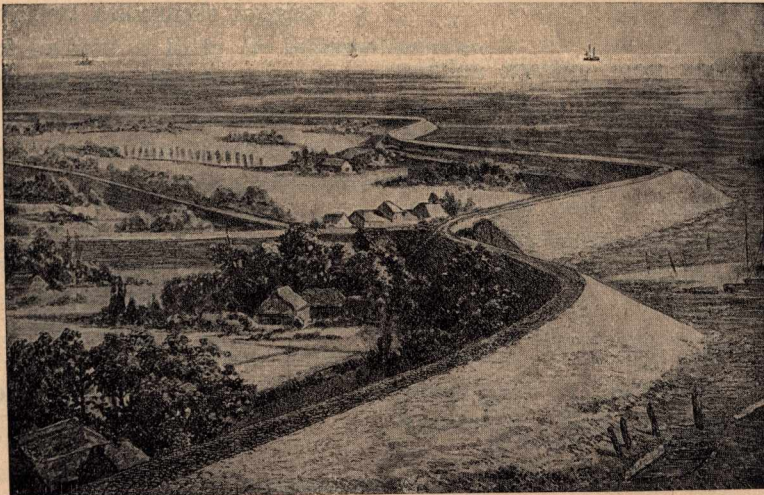
Bűneinket nem tudjuk leszolgálni, megfizetni. Csak Jézus Krisztus érdeme törölheti el. De aki nem kész bűneiből jóvátenni mindazt, amit csak tud, az nem tért meg, az nem tudja még, hogy mi a kegyelem. A kegyelem gyümölcse az új engedelmség Isten iránt.

Ének: 243.

elől, unalmában leült a gát egyik kövére. Természetesen Betty is mellé kuporodott. Facipőjébe egy kavics csúszhatott, lehúzta hát a cipőt és maga mellé tette. Majd közömbösen kérdezte: „Mondd, ma megint hová akartál menni?” „Hová?” kiáltott egyszerre Züsie megváltozott hangon. „Majd mindjárt megmondom!” Felkapta a facipőt és nem nézve hová, csak ütötte, csak verte

és a kis bűnösnek a mamája egy egész nap nem adott kenyeren kívül mást enni. Egy darabig csodálkozva bámult Bettyre, majd hirtelen futásnak eredt, s meg sem állt hazáig.

De otthon nem mert senki szeme elé sem kerülni; egy idei tanakodás után fogta hát magát és visszakullogott a gátra, ahol Betty a tengerben mosogatta véres köténykáját. Züsie megállt

Partvédő gátak Hollandiában.

vele a szegény kis hollandit. Az orrából patakunként csorgott a vér, homlokán óriási daganat púposodott.

Bettyt oly hirtelen érték az ütések, hogy ideje sem maradt a menekülésre. De amikor egy újabb ütés újra vérző orrát érte, felugrott és kiáltotta: „Te vad magyar”.

Erre Züsie kezéből leesett a facipő. Ránézett a zokogó Bettyre, aki zseb-kezdőjével nyomogatta vérző orrát. S érdekes, éppen ebben a pillanatban Züsienek eszébe jutott, hogy az iskolában egyszer az ő orrát is így beverték,

előtte és fenyegető arckifejezéssel vetette oda neki: „Te, én nem vagyok vad magyar”. Betty vállatrántva egykedvűen felelte: „Jó ban, hát nem vagy az!” A négy szem bámult egymásra, aztán mintegy parancsszóra mind a

II. Korinth. 5, 17.

Jún. 18.

A keresztségben Isten gyermekeivé leszünk. De az újjászületésnek folytatódnia kell az egész életen át a naponkénti megújulás által.

Ének: 430.

ketten próbálták a kötényt kimosni. De hiába, a bűnfolt megvolt; a véres kötény és dagadt arc.

Este Züsienek sehogysem ízlett a vacsora. Egyszer csak hangos zokogásba fulladt. „Én haza akarok menni,” szuszogta sírva. A jó hollandusok nem tudták mire vélni a kisleány sírását, ami még eddig nem fordult elő. Joe, akit Züsie legjobban szeretett, hiába faggatta, nem mondta meg, mi bántja.

Persze a titok nem maradt sokáig titok. Betty édesanyja meglátta az áruló véres kötényt és a kék daganatot kis leánya arcán, s hamarosan ismert volt az ügy mind a két családban. Züsiere két napig mindenki olyan szomorúan nézett, hogy őt is állandóan a sírás fojtogatta.

Egy este Joe így szólt Züsiehez: „Ha egyszer visszamégy Magyarországra, úgy mondd meg szüleidnek,

hogy Züsie mindig nagyon helyes volt Hollandiában, de egyszer nagyon megsomorította a szívünket.” Ezen az éjszakán sírva aludt el a kislány.

Másnap aztán szépen elstélt Bettyékhez és bocsánatot kért, egyúttal kérte Bettyt, jöjjön el vele sétálni. „Ügyis tudom, hogy nem szereted, ha veled megyek, minek hívsz hát!” — volt Betty válasza. „Nem igaz, Bettykém, én téged szeretlek!” — szólt Züsie és valósággal elhurcolta Bettyt ki a gátra sétálni. S ettől a sétától kezdve a jó öreg holland gát nem látott hübb pajtást, mint Züsiet és Bettyt.

Egy vasárnap délután mind a ketten kilopakodtak a hosszú mólóra és együtt hajigálták a kavicsokat a vízbe. Ha elfogyott a kavics, Betty futott és hozott újakat kötényében.

Két egész óráig ültek így együtt egymás mellett...

Major Zsuzsa
bp. VII. lgimn. tan.

3. RÁKÓCZI KÖNNYÉHEZ

(Verspályázatunkon II. díjat nyert.)

1. *Ha sokáig nézem képed,
Sírni látlak uram téged.
S homlokod úgy elkomorul,
mint ősszel az ég, ha borul.
— Ne sírj uram, ne sírj!*
2. *Könnyezed tán a szenvedőt?
A nyomorgót, az éhezőt?
Kiért fegyvert fogott kezed,
Ezt siratja tán a szíved?
— Ne sírj uram, ne sírj!*
3. *Szenvedő bús magyarjaid
és elnyomó zsarnokaid
Rég békében szunnyadoznak,
A sír ölén porladoznak.
— Ne sírj uram, ne sírj!*
4. *Vagy siratod a sok vitézt?
Aki a szent szabadságért
Veled bátran a síkra szállt
S elszenvedett ezer halált?
— Ne sírj uram, ne sírj!*

5. *Vagy talán a száműzetés,
Rodostói bús szenvedés
Csalt egy könnyet a szemedbe?
S mély bánatot a szívedbe?
— Ne sírj uram, ne sírj!*

6. *Lelked már az ég honából
Az Úr dicső hazájából
néz le ránk, a szenvedőkre,
Erre a bús magyar népre!
— Ne sírj uram, ne sírj!*

7. *Vagy a jelent siratod tán?
Sírsz a tépett, magyar hazán?
Sírsz, mert a földet eltapodja
Idegen, vad, gyáva horda?
— Ne sírj uram, ne sírj!*

8. *Nincsen másunk, csak hős szívünk.
De lesz erők és mi győzünk!
S ha ez az Úr akarata,
Ép lesz ismét a „Szent Haza!”
— Ne sírj uram, ne sírj!*

Major Zsuzsa
bp. VII. lgimn. tan.

4. ŐSZI SEJTELMEK

(Verspályázatunkon I. díjat nyert.)

*Bús dalok halnak el
A néma ősz-ködön —
Én én az éjekkel
Küzködöm, küzködöm.*

*Sóhajok és könnyek
Elszállnak, peregnek —
És az éjfeleken
Szeretnek, szeretnek.*

*Csend van. A kertekben
Titkon valami rág —
És az éj fel-felsír
És elhull egy virág...*

*Bús dalok halnak el
A néma ősz-ködön —
És én az éjekkel
Küzködöm, küzködöm...*

Szily Ernő
rg. VI. o. t.

5. CSENDET ÉS FÉNYT . . .

(Verspályázatunkon I. díjat nyert.)

*Csend és csend, csak csend, egyre csend
És lárma zuhog a békés csöndbe.
Bent és bent, csak bent, egyre bent
(Lelkemben), örök árnyékfolt föld be.
Csend és árnyék, lárma és fényfolt
Bennem egyre, folyton kavargó,
S bánat lesz, ami tegnap még remény
[volt.
Szelíd csendet és csak fényt akarok.*

*Csendet és csak békés csendet,
Millió könyvből gyógyító mámort,
Verset, melyben rímek csengnek
Halkan („Szőke kis leány volt” . . .).*

*Könyvet, vastag tudós könyveket
Hosszú éjen átlapozgatnék,
Elfeledném a gyermekes könnyeket,
A búcsúzó, borús Ariadnét.*

Fényt szeretnék, fényt és csendet,
Aranyglóriát és négy kis falat,
Egy ablakot, hol becsenget
A láz, az élet, a nagy akarat.
Fényt és csendet várok, ami nincs

S tán elvész, ami volt, az a kevesem,
De csak keresem, ami legnagyobb
[kincs —
És, jaj egyre magamat keresem.
Szily Ernő
rg. VI. o. t.

6. TAVASZ

(Verspályázatunkon III. díjat nyert.)

Megint nyitva az ablak. Régi édes
Utcai hangok szállnak szobámba.
Csitt. Itt bent ne szóljon senkise,
Jőjjön a tavaszi lárma!

A nap felébredt és nyíló szeméből
Ezer sugár, millió fény fakad!
Gyertek, gyertek és meséljeteK
Drága kicsi napsugarak!

Verebek és gyerekek csiripelnek,
Kocsik zörögnek, kutyák ugatnak:
Látjátok, milyen szép az élet?!
ÖrüljeteK a tavasznak!

Csiklandozzátok meg ezt a világot
Hogy ne vessenek mind az emberek,
Játszanak lánc-lánc-eszterláncot,
Legyenek megint gyerekek!

Marossy Margit
bp. VI. lg. tan.

7. A KARÁCSONYFA ALATT

(Verspályázatunkon III. díjat nyert.)

Angyalka, régen mennyit vártalak,
Há karácsonykor kigyúlt a csillag!
Csodás éjszaka volt, csupa illat...
Amikor egyszer megláthattalak.
Egy perc volt csak és a csöpp szívemben
Színes mesét gyujtott fehér kezed
Az életem olyan szép lett Veled
Selyem hajaddal és kék szemeddel...
Az emberek mind csak Érted voltak
Angyalka a tied volt a világ
S a sok csillogó karácsonyfaág
Ezer mesét susogott Terólad...

Olyan sokáig védtél, őriztél,
Képed kísért végig az iskolán!
És annyi hosszú, drága év után
Csak régi álom, szép emlék lennél?
Ma megint ég a betlehemi fény
S vágyom a régi karácsonyokra...
Gyertyafényben susogó titokra
Miben egyszer régen úgy hittem én...
Angyalka, fogd meg ma is a kezem
Altass újra mennyei meséddel,
Hogy álmodhassam megint az éggel
S lássalak színről-színre Istenem!

Marossy Margit
bp. VI. lg. tan.

8. KIS TESTVÉREMNEK

(Verspályázatunkon III. díjat nyert.)

Gyere ide. Olyan nagyon, nagyon szép
Ketten hallgatni a sötétben.
És jó érezni, hogy milyen kicsi vagy...
S hogy van valaki fent az égben
Aki mindig vigyáz rád. Nagyon szeret
Minden gyereket, leányt, fiút
És minden embert. Jót, rosszat egyaránt
Kezünk fogja, ha nehéz az út.

Gyere ide. Látod ott fent az égben
Mennyi, mennyi pici fény ragyog
Ő gyújtja őket lángra minden este
Azért oly szépek a csillagok.
Minden csendes. Az Ő lelke virraszt csak.
Álmodik a föld a kezében...
Kérj Tőle te is szép, csodás álmokat,
Feküdj le és imádkozz szépen!

Marossy Margit
bp. VI. lg. tan.

9. A tanár úr ceruzájának története

(Az alsós növendékek pályázatán I. díjat nyert)

Volt egyszer egy ceruza. Még fiatal korában bizony sok dolga volt. De most miután megöregedett, munka nélkül van. Ez a világ sorsa. Ott hever egy személtládában. Minap megláttam a helyén, én felhasználtam az alkalmat és megkértem, hogy mondja el az élete történetét. Ezt beszélte el nekem: „Mi ceruzák, mikor megszületünk, nem vagyunk kicsinyek, mint az emberek, hanem akkor vagyunk a leghosszabbak és mikor öregsünk, mindig rövidebbek leszünk. A gyárban, a születésünk helyén, különféle színű öltözeteket adnak ránk, hogy minél szebbek legyünk. Aztán elküldenek utunkra.

Engem először egy tanár úr fogadott fel. Hej, de jó sorom volt. Igen nagy volt az érdeklődés irántam. Ott nyugodtam mindig a jó öreg notesz mellett. Mikor kihúztak, bizony örömmel bujtam ki, mert gondoltam, hogy most nagyon sok szempár fog rám szegeződni. Úgy is lett, mert a diákoknak

egyik legnagyobb hibája, hogy igen kíváncsiak, ami nekem eleinte nem igen tetszett. Amint megmozdultam, egyszerre 52 szempár meredt rám, amiért én dühömben, sokszor öngyilkos akartam lenni és leugrottam az asztalról. Később aztán megszoktam, sőt alig vártam, hogy rám nézzenek. Mert az én gazdám bizony sok jegyet írt be az én öreg barátom, a notesz belsejében. A jegyek között a négyesek uralkodtak, és az egyesek csaknem elvesztek, oly kevesen voltak. De én sem maradtam örökké fiatal. Kezdttem kopni, öregedni. Mindig azt vártam, hogy mikor fogom meg-

Filippi 1, 6.

Jún. 19.

Isten Szentlelke nemcsak elkezdni bennük a jó dolgot, hanem kell, hogy véghez is vigye. De jönnek a kísértések és sokszor a jó kezdetnek gyászos a folytatása. Ezért engedd, hogy a Lélek munkálkodjék szívedben, hogy a jót megvalósíthassa életedben.

Ének: 242.

csinálni azt a légi utat, amely a tanár úr keze és a szemétláda között terül el. Egyszer csak érkezett a végzetes nap. Űgy történt, hogy épp az iskolában a jegyeket írták be velem. Hirtelen odanéztem az osztályra, láttam, hogy az egyik gyerek árgus szemekkel néz rám, én jobban meg akartam vizsgálni a tekintetét és ekkor, borzalom, kitörött a hegyem. Aznap délután pedig rekord-

sebességgel megtettem azt a rég várt utat. Azóta itt a szemétládjában várom a halálomat a tűz képében. De remélem, hogy valaki megszán és újból munkába állít." Én az optimista ceruzának a halála esetére őszinte részvéteket, a munkához jutás esetére pedig szerencsét kívántam és elmentem.

Pádkövi Gyula
györi II. gimn. tanuló.

A kiadó hivatal kéri a még be nem küldött előfizetési díjakat. Eltelt egy gazdag év, melyben jóval nagyobb terjedelmű, változatosabb tartalmú lapot kaptak olvasóink. Illó, hogy előfizetési kötelezettségüknek is eleget tegyenek.

**Kellemes és testet, lelket üdítő pihenést kívánunk. Viszontlátásra
összel!**

KÖNYVISMERTETÉS

Madarassy László: Művészkedő pásztorok című 164 lapos könyvecskéje a „Kir. Egyet. Nyomda Könyvbarátok Kis Könyvei” értékes sorozat legújabb kötete. Itt már több érdekes ifjúsági könyv jelent meg, így pl. Lambrecht Kálmán: Herman Ottó, Féja Géza: Mesélő falu, Fábíán Gyula: Különös háború. Madarassy könyve megmutatja, hogy a magyar nép fiai, bármely vidékén laknak is ennek a csonka országnak, milyen művészi ösztönnel rendelkeznek, s milyen művészetet fejtenek ki abban, hogy használati tárgyaikat szebbé tegyék. Botjukat, késnyelüket, szíjostorukat, ostornyelüket, szerszámaikat épűgy képekkel, rajzokkal szebbítik, mint lócájukat avagy sőtartójukat. Erszényűk, tükrűk, fakanalaik, gyujtótartójuk, óraláncuk mind művészi ízlésűket dicséri. Szemléletesen, magukkal a parasztművészekkel mesélteti el a szerző, hogyan fejlődött ki tehetségűk, hogyan készülnek alkotásaik. — A magyar

ifjúságnak tanulságos e könyv, hiszen oda vezeti el, ahonnan a magyar szellemi élet és művészet megűjrhódása elindult. A népköltészet gyűjtése után Bartók, Kodály és társaik a népzene kineseit tárják fel; ez a könyvecske másik, nem kevésbbé értékes oldaláról mutatja be a magyarságot. Lapozgassa, aki hozzájuthat, s gyönyörködjék a szék kiállítású kis könyvbén. *b. d.*

Efezus 4, 30.

Jún. 20.

A Szentleket szándékos bűnözéssel szomorítjuk meg. Aki jobb belátása ellen is bünt eslelekszik, annak szíve egyre keményebb lesz, míg végűl meg nem bocsátható bűnbé esik. Ez a Szentlélek elleni bűn: az Isten Lelkének való ellenállás. Az ilyen ember akarja a bünt és nem akar megtérni. Aki azonban megbánja bűneit és a kegyelmet óhajtja, az nincs a Szentlélek elleni bűnbén, az még kegyelmet találhat és üdvözűlhet.

Ének: 241.

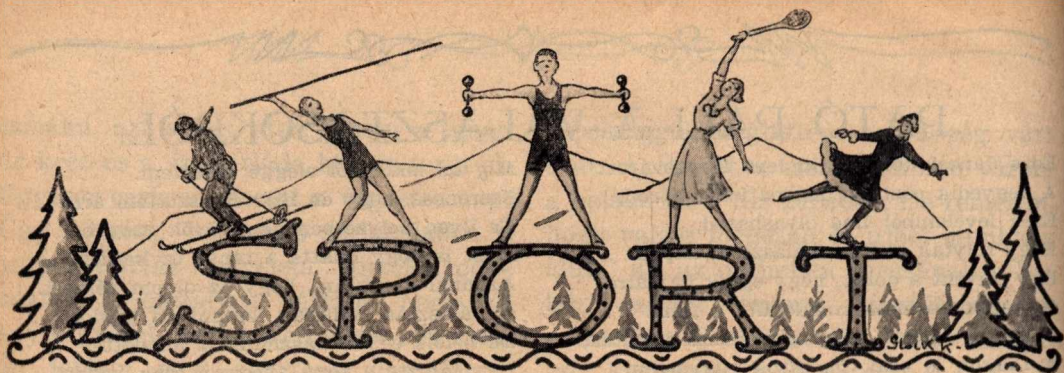
PATÓ PALI A VÁLASZTÁSOKRÓL.

Édes Jancsi komám, ki lent Kaposvárott
A negyedik osztályt másod ízben járod,
Ezen levelemből íme olvashatod,
Hogy folytak le itt a választási napok.
Úgy történt a dolog, hogy egyik hajnalra
Plakátok kerültek mindenütt a falra
S mert a levelek még hajtani nem kezdtek,
A faágon is csak plakátok rügyeztek.
Üres helyet bárhol hiába keresnél,
Több volt a plakát, mint egy bajnoki meccsnél.
Mindenféle színű, fehér, sárga, barna,
Fél fele letépve, jobb sarka vakarva.
(Elárulom neked, bár egy kissé félve,
Én is megtépáztam egyet fényes délbe.
Kettéhasítottam ügyesen körömmel,
A házmester látta s biztatott örömmel:
Tépje fiatal úr, tépje csak, ha mondom,
Nekem annyival is könnyebb lesz a dolgom).
A plakáton sok név, de akkora áll ám,
Mint a vendégoldal Toldi Miklós vállán.
Felkiáltó jellel volt írva alájuk,
Hogy a sok választó szavazzon, de rájuk.
Én is szavaztam már egyszer életemben,
Igaz, hogy bizony csak az osztályteremben.
Titkosan szavaztunk egy magyar órában,
Mely tárgyat szeretjük itt az iskolában.
„Egyiket sem” írtam a lapra őszintén,
Még hárman szavaztak ilyen bátran, mint én.
Harmincnyolc tornát írt, rajzot hét tanuló,
Sajnos magyart is írt két stréber áruló.
Még most is örülök, hogyha rágondolok,
Hogy az a választás de csuda jó dolog.
Sajnos most tudtam, hogy szavazni nem fogunk,
Mivel nekünk nincsen szavazati jogunk.
De habár most mások szavaztak helyettem,
A választásnak én több jó hasznát vettem.
Úgyis mert véletlen megbuktam a télen,
Papám a meccsektől eltiltott keményen,
S így az izgulásban, amit nem is hittem,
Kárpótoltam magam hát legalább itten.
Rájöttem arra, hogy a választásnapok
Többet érnek, mint a meccses vasárnapok.
A meccs csak pár óra és le szokták fűjni,
Itt meg három hétig is lehet izgulni.
A választás után a trafikablakban
Elolvastattam, hogy mi van a sok lapban.
Hány képviselőt nyert ez a párt vagy másik,
Hol jutottak el csak a pótválasztásig?
Sajnos az újságot addig addig néztem,

Míg az iskolából eléggé elkéstem.
Szerencse, hogy én már elkészültem arra
És ilyen helyzetben nem jövök zavarba.
Most is hogy miatta a tanár úr kérdez,
Azonnal kivágtam, hogy az orrom vérzett.
A választás nemcsak izgulni ad módot,
De belőle egyéb hasznunk is adódott.
Úgy intézte a sors, ahogyan csak kellett,
A mi iskolánk is választási hely lett.
Két napig beléje bizony nem mehettünk
És mások tanultak szavazni helyettünk.
Bár a kormány azt jól mégsem cselekedte,
Hogy az egyik napot vasárnapra tette,
Mert így a diáknép elvégre mit kapott?
Az egész nagy ügyből csak egy szünetnapot.
Látszik, hogy azok, kik ott fenn parancsolnak,
A diák érdekel nem igen gondolnak.
Választás után a sok házmester másnap
Nekilátott már a nagy rendcsinálásnak.
Házmester és vici meg az egész család
Mosta, borotválta a háznak falát.
Azt a sok plakátot, kéket, sárgát, tarkát,
Késekkel, kefékkel egész nap vakarták
S úszott a nagy járda szennyes piszkos lébe:
Ez lett a választás dicsőséges vége.
Elmúlt az egész ügy, mint valami álom,
És hogy elmúlt, bizony eléggé sajnálom.
Az én véleményem hangzik ilyenformán;
Akkor lenne mégcsak népszerű a kormány
A reformdiákok népes tömegében,
Ha négy-öt választás lenne egy-egy évben.
Szavam igazságát remélem, belátod.
Szeretettel köszönt régi jó barátod,
Kinek leckék miatt rosszak az álmai,
Az ötödik béből ifjabb Pató Pali.

Telek.

A nagy szünetidőben éppen elég időnk van ahhoz, hogy az Újszövetséget figyelmesen átolvassuk. Kezdjük Máté evangéliumánál. Ha naponta 3—4 fejezetet olvasunk el (de kivétel nélkül minden nap!), szeptemberig nagyszerű bibliáismerők lehetünk, ami viszont a jövő tanév lelki munkája szempontjából felbecsülhetetlen értéket jelent.

Sportoljanak-e a lányok?

Még aránylag nem is olyan régen nem is merülhetett fel az a kérdés, sportolhatnak-e, vagy sportoljanak-e egyáltalán a lányok. Nagymamáink állig begombolkozva a sétálás nemes sportját úzték. S ma a napilapok ezrével hozzák a sportladyk fényképeit, s fájdtják a lányok szívét, a nagymamák legnagyobb elszörnyülködésére. Az én időmben senki sem sportolt, senki sem hódolt ennek a hóbortnak, s mégis milyen nagy kort értem meg egészségben, neveltem fel gyermekeimet, — mondják a nagymamák —, minek van szüksétek erre a divathóbortra.

Tehát, önként felmerül a kérdés, sportoljanak-e a lányok?

A mai korban, a mai viszonyok között csak egy válasz lehet erre: igen. — Igen, mert szüksége van minden lánynak egy kis felüdülésre, szüksége van, hogy tagjait kinyújtóztassa, hogy a napi munka után elernyedtz izmai felengedjenek. Szabad levegőhöz jusson a test, egy szóval, szükség van az egészség ápolására és megtartására.

Mert ma nincs mégse az a nyugodt élete a nőnek, mint azelőtt volt. A lányok 80%-a a férjhezmenetel után kénytelen továbbra is kenyérkereset után nézni, s emellett a háztartást is el

kell látni. Természetes tehát, hogy mostan, amikor nehezebb a lányok helyzete, hamarabb elfáradnának s nem bírnák az élet iramát, ha nem lennének felkészülve testileg lelkileg az életre.

Kell mindenkinek a mozgás, a szabad levegő, a játék, s mindezt együttesen feltalálhatjuk a sportban.

Mert mégis csak szép a mosolygó nyári napfény, mely minket a földdel, a természettel összehoz, ösztönöz a turistáskodásra és a fürdésre, serkent a játékos munkára.

Mert a legnagyobb jótett a test számára, ha átengedjük a napfénynek, a szabad levegőnek s a víznek. Igaz, minden reggel tornát közvetít a rádió, de ez csak az izmok elernyedését akadályozza, ez csak segédeszköz a test művelésében, mert egy hátránya van, nem vidít fel, szellemileg nem frissít. Hiányzik valami, a szabad levegő, a napfény, a szabad mozgás, a vidám társaság.

Igen, de milyen sport a legalkalmasabb a lányok számára? Olyan sport, melyik a napfényvel, szabad levegővel szoros kapcsolatban van, az úzás, evezés és turistáskodás. Én, mint sportember, az úzást ajánlom leginkább, nagy előnye van a másik kettővel szemben. Az evezés, legalább is eleinte, egy

kissé költséges, míg a turisztika nem frissít annyira, mint az úzás. A leg-szórakoztatóbb, az összes izmokat foglalkoztató sport az úzás, s talán nem utolsó helyen áll az az előnye is, hogy a legtisztább sport.

Azt hiszem, nem lehet eltiltani a lányokat sem attól, — ami a férfiaknál természetes dolog —, a felüdüléstől, a sporttól.

Már csak egy kérdés van hátra, sportoljanak-e a lányok is versenyszerűleg, versenyezzenek-e a lányok is. Miért ne, akinek tehetsége van valamihez, mért ne hozza felszínre, miért ne kerülhetnénk a női sportban is olyan magas nivóra, mint vagyunk a férfisportban? Miért ne szerezhethének a lányok is dicsőséget maguknak, hazájuknak a sport terén is?

Tehát, akiben van tehetség, csillogtassa tudását, nevelje magát a sportra is, mely azután meghozza majd a munkájának a gyümölcsét. Mert szorga-

lom, kitartás és nehéz munka is kell a tehetséghez, hogy az ember valamit elérhessen, s ez a szorgalom, munkakedv a későbbi életébe is beidegződik az emberbe, s megmarad majd akkor is, ha nem kell egy-egy versenyre készülni már.

Nézzük csak az egyes sportágakat, melyekben nagyok, elől vagyunk, hol voltak a kezdet kezdetén, vagy nézzük az egyes sportkiválóságokat, hogyan kezdtek, mennyi munkával jutottak odáig, hogy magasan kiemelkedhesse- nek a többiek fölé.

Így a lányok is a mai küzdelmes életünkben még a sportban is erre az életre szoknak, s egészen természetesnek fogják venni, ha az életben is csak szorgalommal és kitartással fognak valamit elérni. A sport révén megszerzi majd minden lány az ellenállást az élet nehézségeivel szemben, s tele lesz munkakedvvel és boldog élniakarással.

Bozsi Mihály.

Mielőtt a tanév végén búcsút mondanánk hűséges olvasóinknak, adósságunkkal becsületesen számot akarunk vetni. Egy ilyen nagy adósság az Ifjú Évek múlt évfolyamaiban közölt ifjúsági regény folytatása is. Olvasóink bizonyára csodálkozással vették észre, hogy a „Sír a f e r g e t e g” folytatása mindezideig nem jutott el kezükhöz, noha az ősszel közölt felhívásunkra bőségesen bejelentették lapunk szerkesztőségében igényüket azok, akik az ott ismertetett feltételek szerint jogot formálhatnak a regény folytatására. A késedelemnek az oka nem más, hanem csupán az Ifjú Évek anyagi helyzete, amely nem engedte meg, hogy az év végére olvasóink kezében legyen a teljes regény. Most azonban már örömmel közölhetjük, hogy a folytatások az idej első számban közölt feltételek mellett szeptember 30-án mindazokhoz eljutnak, akik igényüket eddig bejelentették, sőt kivételesen még azok is megkapják, akik szeptember elsejéig jelentkeznek.

Beszámoló az Ifjú Évek áprilisi számában alsó osztályos olvasók részére hirdetett pályázatról

Amily gazdag volt a felső osztályosok versenyzése, olyan szegényes ennek eredménye. Összesen hét novella és három szerzőtől eredő hat költemény érkezett be. Ez olyan kis eredmény, hogy kedvünk lenne a pályázatot meddőnek kijelenteni. Mégsem tesszük ezt, mert a pályamunkákban látnunk tehetséget.

A hét novella elütő tárgyú és hangulatú, alsós növendéktől elég ügyes. Sikertült A tanár úr ceruzájának története című. Eredeti ötlet, feldolgozásában van humor. A Karácsony, kissé elnyújtottan adja elő különben szép gondolatait. A ver-

sek közül legjobbnak a Kórházban címűt találta a bíráló bizottság, ebben van hangulat és formakészség is.

Tekintettel a beérkezett művek kis számára, csupán az első díjat adjuk ki „A tudás hatalom“ jeligével ellátott (A tanár úr...) novella szerzőjének. Írója Pálkövi Gyula győri III. gimn. tanuló, kinek a 10 P összeget el is küldjük, novelláját pedig Zsenge-rovatunkban már most közöljük.

Remélhetőleg jövőben többen kísérik meg a versenyt, több igyekezetet mutatnak pályázatunk iránt.

Szerkesztő.

Miért kell szeretni tanárainkat?

(Házi dolgozat megbeszélés alapján.)

Mint minden évben, úgy az idén is kell írni egy olyan dolgozatot, amelynek tárgya a mindennapi életből van merítve. Ez okos dolog, hogy így van, mert nem kell sokat olvasni s az ember tudniillik a saját eszé-
ből merítheti, mint Petőfi, a nagy költő, az egy gondolat bánt engemetet. Tavaly is volt ilyen dolgozat, amelynek az volt a címe, hogy Ne bántsd az állatokat tavalyelőtt is, amelynek pedig Védjük a növényvilágot. Az idén tehát a tanári kar kerül sorra.

Minden embernek szeretni kell szüleit. A diáknak azonban szülein kívül szeretni kell még a tanári kart is, amíg tudniillik iskolába jár. A szülők teszik velünk

a legtöbb jót, azután pedig rögtön jönnek a tanárok, akik aránylag kevés tandíjért nagyon sok okos dologra megtanítják a magyar ifjúságot.

A magyar ifjúságot többféle tanárok tanítják. Ez úgy történik, hogy a tanári kar megbeszéli, hogy ki mit fog az idén tanítani, ki magyart, ki pedig számtant, és ha a miniszter ezt megengedi, akkor elkezdődik a tanév. Tehát szeretni kell a tanárainkat.

Mert a tanár úr jót akar, ha mérges is. Ő nem azért mérges, mert mérges akar lenni, hanem azért, mert felmérgesíti a magyar ifjúság. Petőfi Sándor, a nagy költő is tisztelte tanárait, amint ezt szépen

megírta diligenter frekventáltam című csodaszép versében, amelyet el kell olvasni. És rajta kívül még többen is voltak olyanok, akik tisztelték a tanárokat. Azért tanítanak a tanárok olyan sok Petőfi verset.

De még azért is szeretni kell a tanárokat, mert nem mindegyik rossz ember. Még vicces is van közöttük. Ha a tanár úr viccet mond, akkor a rendes diáknak nevetni kell. Ez jól esik a tanárnak. Már pedig a rendes és jóra való diák örül, ha a tanárnak örömet szerez.

Minden tanárt kell szeretni, de különösen azokat, akik főtárgyakat tanítanak. Természetesen legjobban kell szeretni az igazgató urat és nem szabad dirinek nevezni. Utána jön a magyar tanár úr, akit majdnem úgy kell szeretni mint az ig. urat, mert sok szép nemzeti kincset tanít meg a magyar ifjúságnak, mint például a Vörösmarty Mihályt és Petőfi Sándort, a nagy költőt. A többi főtanárt is tisztelni kell. Azért lehet szeretni a melléktanárokat is, mint pl. torna és ének, ha nem is nagyon.

A tanári kart még vakációban is tisztelni kell. Nemcsak a kis vakációkban, hanem a karácsonyiban és a húsvétiban is, sőt még a nagy vakációban is. Természetesen más dolog az, ha már az ember leérett-ségizett.

Azért is szeretni kell a tanárt, mert a tanár is csak ember. Éppen azért nem szép dolog, ha a diák megtréfálja a tanárt. Különösen nem szabad a tanár úrral viccelni az intőkonferencia és a bizonyítványosztás előtt. I l y e n k o r a jó diák nem tesz a dobogó alá dióhéjat, nem önt vizet a tanári székbe és nem krétázza össze az asztalt, hogy aztán röhögessen, ha a tanár nadrágja fehér lett.

Azt mondja a koszorús költő, hogy aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet. Én pedig azzal végzem házi dolgozatomat, hogy aki a tanári kart szereti, rossz diák nem lehet. Rajta hát, magyar ifjúság, szerezsük tanárainkat!

Cinóber Gedeon
VI. b. oszt. tanuló.

LOMBFŰRÉSZ

Az esti álmok, láthatatlan árnyak
Már kibújtak a sötét faodukból,
S most titkos, lila ködruhában járnak.

Lidérces útjuk parázslík a csendben,
Kezüikben bűvös lombfűrész világít
És fürdenek az esti énekekben.

Csillagmintákat faragnak az égen,
Az éj sötétkék mahagonifáján,
S egy felhőt, mely a holdsugárban ég el.

A kerítésen kis cica dorombol.
Alszik. Körötte csendmintát faragnak,
A rózsás ködöt a füstből és koromból.

Csókolóznak a folyóparti náddal,
Apró hangokkal mintázzák a csendet:
Madárdalokkal, esti szerenáddal.

A temetőben egy korhadt keresztet
Könnyes mintákkal díszítenek titkon;
A csendben csak a holtak lelke reszket,

Az ős-rosszaké, kik visszaosonnak,
S az esti imák áhítatfonalából
Pokolba futó kábeleket fonnak.

De tündér jő a holdsugárban égve,
S mint átokcsipkék újra rátapadnak
A halál ősi, hideg függönyére.

Ifj. Zerinváry Szilárd.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter megengedte az **eszperantó** nyelvnek a középiskolákban való nem kötelező tanítását.

Pogrányi-Nagy Félix dr. külügyminiszteri titkár megfejtette az **etruszk nyelv** évszázadok óta megoldatlan problémáját.

Egy csengeri földbirtokos házhelyén ásatás közben **háromszáz éves kriptasírokat**, valamint a 17. századból való ékszereket és kézimunkákat találtak.

Bezsilla László, akit a „magyar lepkekirály” jelzővel tiszteltek meg hívei, Pestújhelyen megnyitja lepke-múzeumát. A gyűjteményben az öt világrész minden lepkefajtajából van két-két példány. Legutóbb egy keleti gyűjtő Bezsillának 10 cm nagyságú koreai legyet küldött, amely állítólag a **világ legnagyobb legye**.

A párizsi állatkertnek rövid idő óta rendkívül érdekes lakója van. Egy pulykánál is nagyobb madara, amely a galambok családjához tartozik. **Ez a világ legnagyobb és legszebb galambja**. Koronás galambnak hívják és Új-Guinea északi részéből származik. A galambnak a fején hatalmas tollkorona van, valóságos legyező, amelyet különös büszkeséggel hord.

Japán csillagászok a **Mars-bolygó** egyenlítői vonalán növényzettel teli övezetet fedeztek fel. Ugyanez alkalommal jól látták az ismert csatornahálózatot is. Ezeket a megfigyeléseket a múlt hónapban észlelték, amikor a Mars hét év óta legközelebb volt a Földhöz.

Bruno Károly dr. bécsi fizikus olyan új **sugarakat fedezett fel**, amelyeknek a Röntgen-sugarakhoz hasonlóan különleges fizikai és gyógyító hatásuk van. Az új sugárzást most tanulmányozza az osztrák tudományos akadémia és orvosi körök is kísérleteznek vele.

Zaugg Artur, a Paramount-filmgyár technikus, **feltalálta az éghetetlen fém-filmet**. Az eddig használatos gyűlékony celluloid helyébe tökéletesen átlátszó fémanyagot állított elő, amely teljesen helyettesíti az eddig használt filmanyagot. Németországban már kipróbálták az új találmányt, amely a szakértők megállapítása szerint forradalmasítja a filmipart.

Bécsben a Siemens villamossági és repülőgép-építő cég bemutatta az „autopilot” elnevezésű **repülőgépet**, amely pilóta nélkül is **közlekedik**. Ha motorja valami hiba folytán eláll, a gép nyomban beigazítódik siklórepüléses leszállásra.

A **világ legnagyobb orgonája** Sidney-ben van. 140 változata és mintegy 10.000 sípja van. Egyes részein külön is lehet játszani és lehet egyszerre az egész orgonát is megszólaltatni. Ehhez öt orgonásra van szükség. Öt villanyfújtató fújtatja.

A **világ legnagyobb hajóját**, a Normandia nevű francia gőzöst, ebben a hónapban bocsátják Le Havre kikötőjében a tengerre. 17 méterrel hosszabb, mint az Eiffel-torony magassága és súlya négyszer akkora.

Helfritz János ismert német kutató harmadik arábiai kutatóútján Dél-Arábiában felfedezte az **ókor egyik legnagyobb városának** a maradványait. A beduin törzsek eddig gondosan őrizték a romokat, amelyekhez fehér embert még nem engedtek. A német kutatónak rendkívüli nehézségek leküzdésével sikerült film- és fényképfelvételeket készíteni a városról, amelyet kénytelen volt azonnal elhagyni.

Az egész világon ma mintegy 40.000 kg **gyémánt** van. A legtöbb gyémántot Délafrikában, Braziliában, Indiában és Ausztráliában bányászták.

Európa lakosainak a száma kb. 500 millió. Egy német tanár szerint 30 év múlva ez a szám megkétszereződik. Ebből az 1930-iki népszámlálás szerint 226 millió a szláv népek száma, 149 millió a germán népeké és 121 millió a latin népeké. A nők száma Európában 3,400.000-rel több, mint a férfiaké.

H. de Parville, francia tudós, számításai szerint az emberi szív 24 óra alatt 70.000 méterkilogramm munkát végez, egy év alatt

25,550.000 méterkilogrammot. Egy 70—80 évet élt ember szívének a munkája elegendő volna ahhoz, hogy egy mozdonyt a Mont Blanc csúcsára vigyen fel.

Magyarországon 80.000 jugoszláv él. Hazáján kívül legtöbb jugoszláv Olaszországban él, még pedig 600.000.

A világ legkönnyebb nyelve a patagóniai, amelynek csekély szókincsét középműveltségű ember három óra alatt elsajátíthatja. P. F.

Anekdoták és tréfák

A berliniek.

Nagy Frigyes porosz királynál megjelent egyszer egy fiatal ember s arra kérte, hogy nevezze ki egy akkor megüresedett állásra.

— Honnét való? — kérdezte a király.

— Berlinből — volt a válasz.

— Annál rosszabb — felelte a király.

— Nem szeretem a berlinieket, ezek mind semmirekellők.

— Ez mind igaz, de én ismerek két kivételt, Felség —

— Kettőt? És kik azok?

— Felséged és én — vágta rá a pályázó.

A király elnevette magát a talpraesett válaszon és neki adta az állást.

—oo—

Rotschild és a cigányprímás.

Az egyik budapesti nagyszálloda éttermében muzsikált a híres prímás. Valaki megsúgta neki, hogy az egyik asztalnál a híres milliomos Rotschild ül. Erre a prímás összeszedte minden tudományát és igyekezett a milliomos kedvét keresni. Minden nótát neki játszott, a legszebb dalokat kereste elő s várta boldogan a borraivalót.

Végre odaintette a milliomos és átadott neki egy koronát.

A prímás csalódottan megy a bandához vissza és így fogalmazza meg véleményét a gazdag bankárnál:

— Hogy te vagy az a híres milliomos, azt nem látom, de hogy hogyan lettél azzá, azt már tudom.

—oo—

Kölcsönkenyér visszajár.

Scheffel német regényíró Olaszországban utazott. Egyszer egy bérmentetlen ajánlott és expresslevelet hoz neki a posta. Mivel azt hitte, hogy valami fontos értesítés van benne, akármennyibe került is, kiváltotta. A levéllel azonban mindössze egyik barátja tréfálta meg. Csak ennyi állt benne:

Jól vagyok. Ölel szerető barátod.

Scheffel erre nem hagyta magát, feladott ugyanesak bérmentetlenül egy nagyon nehéz csomagot a barátja címére. Az nagyon megörült neki, mert azt gondolta, hogy valami értékes régiséggel lepi meg a barátja. Amikor azonban felbontotta, mindössze egy nagy darab követ talált benne ezzel a levéllel ellátva:

Arra a híre, hogy jól vagy, a mellékelt kő esett le a szívemről. Ölel Scheffel.

Burns özvegye.

A híres költő halála után özvegyéhez beállított egy angol úr és valami emléket kért a nagy angol hagyatékából. Valamelyik művének a kéziratára gondolt.

— Nines már semmim, uram, amit adhatnék — felelte neki az özvegy.

A vendég sehogyan sem akarta elhinni.

— De el kell hinnie uram.

— Adjon valamit a hagyatékból — könyörög tovább az angol.

Mikor az özvegy látta, hogy nem tudja semmiképen lerázni, végre is így szólt:

— Ha csak engem nem visz el, uram, más már igazán nines, amit szegény férjem itthagzott.

Erre a nem várt kijelentésre az angol mégis jobbnak látta odébbállni és abbahagyni a kérést.

—oo—

A miniszterek zsebe.

XVIII. Lajos egyszer minisztertanácsot tartott. Abban az időben még nagy divatban volt a burnót. A tanácskozás alatt az egyik miniszter kivette a burnótos szelencéjét és letette az asztalra. A király csodálkozott rajta, de a miniszter nem vette észre, hogy egy kis illetlenséget követett el, sőt még meg is tetézte azzal, hogy a tanácskozás hevében a zsebkendőjét is melléje tette. A király nem állta tovább, hanem szigorúan rászólt:

— Miniszter úr, ön azt hiszem, ki fogja itt üríteni a zsebét.

Erre a megrovásra a miniszter felismerte az ügyetlenségét, de nem vesztette el a hidegvérét, hanem így válaszolt:

— Felség, sokkal jobb, ha egy miniszter kiüríti a zsebét, mintha azt megtölti.

A csillagvizsgáló.

A porosz-osztrák háborúban őrségre került az egyik katona egy csillagvizsgáló intézet mellé. Csodálkozva nézte, hogy az erkélyről valaki miképpen célozgatja az égen a csillagokat egy hosszú csövel. De hosszú csöve van annak az ágyúnak, gondolta magában s mennyi ideig céloznak vele.

Amint így töpreng, egyszer csak az égről leszalad egy csillag.

— No nézd, — kiált fel a katona — nem hiába célozta olyan sokáig, de el is találta pompásan.

—oo—

Másodszor még szebb.

V. Fülöp spanyol király körutat tett az országban. Az egyik faluban kivonult eléje az egész előljáróság. A pap fogadta s egy kis versecskét is beleszólt az üdvözlő beszédébe:

*Felséges királyom, e kis község népe,
Befogadott téged szíve közepébe.
Örvendező szívvel csak egyet óhajtunk:
Legalább száz évig uralkodjál rajtunk.*

A király elmosolyodott a versen és így szólt:

— Kedves tisztelendő uram, még egyszer szeretném hallani, ha nem esik terhére. Másodszor még szebb.

A pap engedelmeskedett s a király 10 aranyat adott neki a szegények számára.

— Felséges uram, — feleli a pap — még egyszer szeretném látni, ha nem esik terhére. Másodszor szebb.

A király is engedelmeskedett mosolyogva.

TARTALOMJEGYZÉK

	lap		lap
Vezércikkek, bibliai elmélkedések.		Versek.	
A gazdag ifjú	20	A karácsonyfa alatt. Marossy Margit	282
A tékozló fiú. r. l.	161	A Pokol	17, 40
A tökéletes gyermek. D. Raffay Sándor	3	Az alfa és az omega. Szily Ernő	240
Egy gyermek megy az elfogott Jézus után	65	Csendet és fényt. Szily Ernő	281
Eutyclus. V. J.	97	Dal a virágcsokorról. Szily Ernő	239
Halálos veszedelemben. Ittzés Mihály	225	Diáksportok: Futás	214
Hogyan ünnepeljünk (Zsengék). Budai		— — Az asztali tennisz	245
Jolán	105	— — A távolugrás	245
Jézus Gecsemáné kertjében	70	— — Úszás. Kosárlabda. Folyosófutball	272
Jézus hív. Keken András	33	Isten a természetben. Michnay Zsófia	10
Karácsonyi élmény. Közlő: Virág Jenő	102	Jegenyék. Pálvölgyi János	14
Konfirmándusok és konfirmátusok.		Katakriszis. Gallai János	108
Dr. Sóllyom Jenő	257	Kis testvéremnek. Marossy Margit	283
Magyar Advent. (=)	99	Liliom a lápon. Pálvölgyi János	14
Nézőtér vagy szintér. Gáncs Aladár	193	Lombfűrész. Ifj. Zerinváry Szilárd	289
		Őszi sejtelmek. Szily Ernő	281
		Pató Pali. Telek	82
		Pató Pali a vakációt várja. Telek	116
		Pató Pali a választásokról. Telek	285
		Pató Paliról való ének. Telek	180
		Rákóczi könnyéhez. Major Zsuzsa	280
		Sóhaj. Dr. Győry Aranka	202
		Sötétben. Dr. Győry Aranka	198
		Tavasz. Marossy Margit	282
Mindennap az Élet Könyvéből.		Történet-, földrajzi és egyéb ismeretterjesztő cikkek.	
Decembertől kezdve minden lapra szétosztva.		A grönlandi szesztilalom. Dr. K. I.	265
Mit szól hozzá a biblia? k. a. Keken		Egy kis nyári útravaló. Dr. Siftár Kamilla	273
András 38, 72, 122, 140, 177, 203, 235, 262		Gyermekek a kövek között. Zt. Gusztika	172
		— — Gyula	205
		— — Jankó és Palkó	240
		— — Piroska	258
		Mindenki Róza nénije. Jeszenszky Ilona	227
		Ne bántsd a magyart! Dr. Zelenka Margit	10
		II. Rákóczi Ferenc a magyar költészet-	
		ben: Tóth László	162
		II. Rákóczi Ferenc szülei. Perjessy Gábor	196
Elbeszélések.			
A nagy összecsapás. (Zsengék.) Budai			
Jolán	49		
Arany János, a nagy eposzíró	151		
A tanár úr ceruzája. (Zsengék.) Pálkövi			
Gyula	283		
Álom. (Zsengék.) Schavernoch György	275		
Bácskai csönd. Szántó Róbert	208		
Cinóber naplója	117		
Egy gondolat a Családi Körből. Budai			
Jolán	236		
Egy kép Hollandiában. (Zsengék.) Major			
Zsuzsa	277		
Gazsi Mihály kutatás. Tóth László	42		
Köcsögh tragikus hős lesz. Tóth László	78		
Új tanító Retekfalván. Budai Jolán	267		

Új csataképek. Keken András. A marnei csata	15
— — Hindenburg csatái	36
— — A szerbiai kudarc	68
— — Lemberg. Przemysl	124
— — Az olasz front	212
— — Az összeomlás	260

Megemlékezések.

Gyóry Vilmos. (=)	201
Három nevezetes évforduló: Schütz, Bach, Händel. (=)	171
Herman Ottó születésének százéves évfordulójára. Dr. Steinert Katalin	263
Mosonyi Mihály. (=)	74
Dr. Oravecz Ödön. (=)	8

Művészet.

A pesti eskütéri templom. Dr. Láng Margit	5
A szórakozott Munkácsy. Dr. Szigethy Lajos	187
Az Ember Tragédiája Szegeden. Valér Erik	12
Az Erős Várunk fordítása	62
Esztergomi ásatások. Dr. Láng Margit	60
Harsányi Zsolt Ecce Homo-ja. Dr. Szigethy Lajos	135
Korunk arculata művészetünk tükrében. Valér Erik	215, 233
Mátyás király vadászkastélya. Dr. Láng Margit	178
Új templomok: Kelenföld	91
— — Kispest	109
— — Kőbánya	54
— — Rákosszentmihály	199
— — Székesfehérvár	169
— — Szolnok	130

Kis Krónika.

.....	25, 55,	92
-------	---------	----

Vegyesek.

A Brit és Külföldi Bibliatársulat adatai a legutóbbi évről	27
A gallneukircheni ev. diakonissza intézetéről. (Zsengék.) Kiss László	86

A legnagyobb szépség. (Zsengék.) Geguss Kornélia	88
A világjáró cserkészfiú	9
Benyomásaim egy bikaviadolon. Bozsi Mihály	75
Beszámoló az 1934. évi Tahiban tartott középiskolai leánykonferenciáról. (Zsengék.) Schulek Dóra	46
Boldog gyermek a boldogtalanért. Dr. Zelenka Margit	34
Doktor Ezeremester	39
Emlékezzünk régiekről: Schiller. Dr. Zelenka Margit	83
Élet és halál. (Zsengék.) Freytag Mária	220
Hogy gondolkodik a gyermek atyjáról	202
Madarassy: Művészkedő pásztorok b. d.	284
Magyar ruhabemutató a Városi Színházban. Dr. Zelenka Margit	111
Miért kell szeretni tanárainkat?	288
Milyen része lesz a mai diákságnak a magyar megújulásban?	251
Mit láttunk Dorogon? Sándor Gizella	47
Nem tudta amerikai esküre emelni a kezét az erdélyi magyar	22
Téli örömök most és régen. Jeszenszky Ilona	131
Számok játéka	271
Tréfás számok az ember életéből	189

Sport. Bozsi Mihály.

Beszélgetés Avar Ricsivel	183
Két olimpiász között	52
Magyarok a negyedik úszó európa-bajnokságon	20
Mi van a futballsporttal?	89
Sportesemények	218
Sportoljanak-e a lányok?	286
Sporttükör	113
Téli sportok	143
Ujpest, Ferencváros, Hungária. Apró sport hírek	243

Kézimunka. Glock Klára.

A magyar ruha	28
A szőnyegről általában	185

	lap		lap
Anekdoták, tréfák.		Hindenburg arcképe	25
..... 31, 60, 126, 157, 189, 222, 253, 291	291	Hollandi vidék csatornáival és szélmalmaival	278
Innen-onnan. P. F.		Horthy Miklós 15 év előtti üdvözlése a parlament előtt	57
..... 29, 58, 94, 127, 154, 188, 223, 248, 290	290	Január. Opper Imre	133
Magyar versidézetek.		Kassai dóm	115
Szeptembertől januárig minden lapra szétosztva.		Kolozsvár	149
Üzenetek, pályázatok, hírek, stb.		Körmöcbánya	144
A Luther-emlékérem pályázat	264	Köszénfejtés	48
Az Evangélikus Magyar Arcképcsarnok	200	Köszénbánya belseje	48
Az Ifjú Évek konferenciája	234	Lillafüred	173
Beszámoló az Ifjú Évek alsós pályázatért	288	Luther bibliafordításának emlékplakettje	92
Ichthys-nap Győrött	139	Magyar ruha	28
Ifjú Évek konferenciája március 23—24-én	195	Marnei csata	16
Mindennap az Élet Könyvéből-rovatról	107	Marosújvári sóbánya belseje	153
Novella- és verspályázatunk eredménye	246	Mazuri tavak vidéke	37
Pályázat alsós növendékek részére	248	Mészégető kemencék a Bükkben	241
Részlet egy levélből	204	Munkács vára	136, 205
Sír a fergegről	287	Dr. Oravecz Ödön arcképe	8
Szerkesztői levél egyről-másról (főleg az új szépirodalmi pályázatról)	142	Orsova: a Korona-kápolna	152
Szeptemberi köszöntés	23	Partvédő gátak Hollandiában	279
		Pesti eskütéri templom	6
		Pozsony a Duna felől	110
		I. Rákóczi Ferenc arcképe	197
		II. Rákóczi Ferenc arcképe	163
		Resicabánya	145
		Rodostó képe	166
Képek.		Rodostó: A magyarok utcája és Rákóczi ebédlő-palotája	167
Bártfai városháza	152	Szabadka	148
Belgrád a Száva felől	209	Szent Anna-tó	142
Bikaviadal	76	Szigonyágyú	267
Brassó: Városháza	119	Téli sportok	179, 181
— — Cenki ezredéves emlék	120	Új templomok képe: Kelenföld	91
Csorbató	98	— — Kispest	109
Dévényi ezredéves emlék	101	— — Kőbánya	54
Detonáta	146	— — Rákosszentmihály	199
Ember tragédiája: Valér Erik diszletterve a bizánci színhöz. (Valér Erik linoleummetszete)	13	— — Székesfehérvár	170
Esztergomi átadások: a királyi kápolna belseje	67	— — Szolnok	130
Fiume	139	Újvidék látképe	113, 201
Grönlandi bálna	266	Vajdahunyad	112, 147
Grönlandi gleccser	265	Verdi. Valér Erik linoleummetszete	7
Győry Vilmos	201	Zrinyi Iona arcképe	196
Herkulesfürdő	136	Zsinat résztvevői a Deák-téri templom előtt	93
Herman Ottó arcképe	263		

KERESZTREJTVÉNY.

(Beküldte: Hursan P.)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12			■	13				■	14	
15			16	■	17		■	18		
	■	19		20	■		■	21		■
22	23	■	24		25		26		■	27
28		29	■	30		■	31		■	32
33					■		■	34		
35			■	36	37	■	38		■	39
40		■	41			42		43	■	44
	■	45			■		■	46	47	■
48	49			■	50		51	■	52	53
54			■	55			56	■	57	
58										

Vízszintes: 1. Egy hatalmas népmozgalmat ez indított meg. 12. Svájci kanton. 13. Ném szabad. 14. Bázis. 15. Nekem, neked, . . . 17. Nap — latinul. 18. Ige. 19. Ford.: mutatószó. 21. M. a. s. 22. Rag. 24. Alvilági folyó a görög mitológiában. 27. B. á. 28. Főpap. 30. Zeus szerelmese. 31. Felkiáltószó. 32. Duda. 33. Sűrű cukoroldat. 34. Másol, másutt — latinul. 35. Zemplén vmi nk. 36. Kötőszó. 38. Ö. m. 39. Ige. 40. Idegen ter. mérték. 41. Jogar — németül. 44. Rag. 45. A negyedik kalifa. 46. Gyümölcs. 48. Angol hossz mérték. 50. Energia. 52. Pozitív elektród. 54. Török rang. 55. Nemzet. 57. Óda — németül. 58. Ránehedek.

Függőleges: 1. A hún-magyar ősmondák két vezéralakja. 2. U. r. e. 3. A győzelem görög istennője. 4. K. t. 5. Kétszer — latinul. 6. Dícséret — franciául. 7. Ige. 8. Előd (ék. h.) 9. A borotva. 10. Halkan mond. 11. Ilyen rendek is vannak. 16. Kis-ázsiai hegy. 18. Ember — angolul. 20. Parányi. 21. Vallásalapító. 23. Elcsuk. 25. Csapadék. 26. Fedd. 27. Fűszer. 29. J. ö. d. 32. Szarvas. . . . 37. Tiltószó. 38. Számjegy. 41. S. l. d. 42. Dupla. 43. Má . . . — név. 45. A gazda. 47. Borsod vmi nagyk. 49. Ford.: gallya. 50. Ékezettel korszak — latinul. 51. Évszak. 53. Világnyelv — ford. 55. O. m. 56. Z. k.

Az áprilisi szám rejtvényeinek megfejtése:

Betűrejtvények: 1. Nagyszében, 2. Sár-
bogárd, 3. Kandalló, 4. Ponty, 5. Nagyító,
6. Don Juan.

Számrejtvény: Itt születtem én ezen a
tájon, az alföldi szép nagy rónaságon.

Számantani rejtvény: 18 nap, mert naponta
10 cm-t halad, a 17. napon tehát 170 cm., a
18. napon 30 cm-t tesz meg s ezzel fölért.

Számrejtvény: Hejh mostan puszta ám
igazán a puszta, mert az az ősz olyan gon-
datlan rossz gazda.

Lóugrásrejtvény: 1. Szabolcska Mihály,
2. Apponyi Albert, 3. Dicsőség mennyben
Istennek.

KERESZTREJTVÉNY.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
m	o	n	t	e	v	i	d	e	o	■	c	s
12								13	14			
a	r	a	n	j	u	e	z	■	b	l	a	u
15						16		17				
d	a	n	i	■	■	s	a	n	r	e	m	o
18				19	20		21		22			
a	n	t	■	a	i	■	g	a	■	a	b	■
g	■	23	24			25	■	26	27	■	28	29
		e	r	c	s	i	■	s	a	■	r	h
30	31					32	33					
a	l	s	o	s	■	r	o	s	a	r	i	o
34			35		36		37			38		
s	o	■	d	ó	m	■	f	a	l	■	d	i
39		40		41		42			43			
z	u	r	■	k	o	r	f	u	■	i	g	l
k	■	44	45	■	■	46		■	47			
		e	r	■	■	a	e	■	f	r	e	y
48	49		50	51	52			53				
á	p	■	h	a	l	b	■	f	u	t	■	w
54		55						56			57	
r	e	g	e	n	s	b	u	r	g	■	i	o
■	58					59		■	60	61		
	r	o	i	n	■	o	r	■	g	u	m	o
62												
b	u	e	n	o	s	a	i	r	e	s	■	d

A pontverseny végső állása.

I—IV. o.

1. Szemes Eleonóra (370),
2. Odorfer Magda (363),
3. Filippinyi János (353),
4. Varga H. József (345),
5. Haas Ágoston (300),
6. Kozma Márta (293),

7. Stelczer Károly (287),
8. Komár Pál (266),
9. Marschalkó Gyula (251),
10. Boros László (219),
11. Bödecs József (203),
12. Somfay Ferenc (196),

13. Váradi Szakmáry Lóránd (161),	22. Farkasdy Zoltán (42),
14. Bruckner József (136),	23. Kovács Pál (40),
15. Pajor Kornél (81),	24. Csiky Ilonka (36),
16. Pálkóvi Gyula (80),	25. Zulauf Etelka (32),
17. Schmidt Károly (66),	26. Schaub József (22),
18. Geschlecht Ferenc (54),	27. Búzás Erzsébet (20),
19. Laufer Márta (53),	28. Molnár Vera (19),
20. Weinbrenner Rudolf (45),	29. Liedemann Dénes (16).
21. Dorn László (44),	

Könyvjutalmat nyert az első hét helyezett.

V—VIII. o.

1. Hursan Pál (382),	16. Liffa Zoltán (137),
2. Cornides Edit (374),
Merczel Zsuzsanna (374),	17. Szilassy Eszter (130),
3. Pálinkás Irén (372),	18. Péter Géza (122),
4. Budai Jolán (371),
Merczel Antal (371),
Esztergály Gyula (371),
Szemes Irma (371),	19. Rohosy György (114),
5. Zauner Gyula (365),	20. Sándor Endre (111),
6. Láng Miklós (356),	21. Schermann Lia (105),
Gyenes Ilus (105),
7. Horváth Tibor (353),	22. Vetsey Klári (96),
8. Juhász Ilona (330),	23. Habersack Gerda (73),
9. Takáts Paula (302),	24. Lénárt László (61),
10. Nagy Endre (278),	25. Lengyel Gabriella (57),
11. Kiszely András (251),	26. Bodnár Margit (53),
12. Terray Barna (224),	27. Weiler Henrik (48),
13. Soltész Judit (192),	28. Schuler Dóra (44),
14. Bendl Mária (189),	29. Emich László (40),
15. Belák Sándor (142),	30. Bóné Margit (36),
	31. Brugger Károly (34),
	32. Trausek Lea (29).

Könyvjutalmat nyert az első nyolc helyezett.

Beküldők pontversenye:

- Hursan Pál (78),
- Hesz András (10),
- Péter Géza (8),
Stelczer Károly (8),
- Gyapay Magda (6),
Haas Ágoston (6),
Juhász Ilona (6),
- Láng Miklós (4),
- Bödecs József (3),
- Filippinyi János (2).

Könyvjutalmat nyert az első három. Szorgalmáért külön megdicsérijük Hursan Pált.

A következő szám rejtvényeinek megfejtéséért külön jutalmat sorsolunk ki. Ezért minden megfejtő címét is küldje be. Akik eddig könyvet nyertek, címeiket közöljük a kiadóhivatallal.

BUDAPEST, 1935. MÁJUS—JÚNIUS.

XIII. ÉVFOLYAM, 9—10. SZÁM.

IFJÚ ÉVEK. Ifjúsági folyóirat. Kiadja: **Algóver Andor.**

Felelős szerkesztő: **RUTTKAY MIKLIÁN GYULA.**

Főszerkesztő: **Dr. BÁNKÚTI DEZSŐ.**

Megjelenik a tanév folyamán minden hónapban.

Előfizetési ára egy évre **4** pengő, egyes szám ára **50** fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Deák-tér 4, II. emelet.

A kiadóhivatal vezetője: **Ruzicska László.**

Postatakarékpénztári csekk számla száma 26111.